ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1889

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1889

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἑταίρων ἑξήκοντα τεσσάρων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Πέρυσι, κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχήν, εἶχον λάβει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὕτη εἶχε προφορικῶς ἀνακοινώσει πρὸς τὸ συμβούλιον περὶ ἀλλοίας τινὸς διαῤῥυθμίσεως τοῦ λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διαῤῥυθμίσεως λελογισμένης πρὸς μείζονα ὠφέλειαν αὐτῆς.

Πράγματι δέ, καίτοι μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ ἔκτοτε χρόνου, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τέλους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1888 Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ εἰρημένη πρόθεσις αὐτῆς ἐπραγματοποιεῖτο.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον μελετῆσαν ἐπισταμένως καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ Β. τοῦτο Διάταγμα, δὲν εὗρεν αὐτὸ ὡς κατὰ πάντα καλῶς ἔχον καὶ ὡς σύμφωνον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας. Διὰ τοῦτο δὲ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτει τροποποίησιν καὶ τροποποίησιν ῥιζικὴν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐζήτει τὴν τροποποίησιν ταύ-

την ἦσαν πολλοὶ καὶ διάφοροι καὶ ἠδυνάμην ν' ἀναγνώσω ὑμῖν αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν τὴν περιέχουσαν αὐτούς, ὅπως λάβητε οὕτω λεπτομερῆ αὐτῶν γνῶσιν. Χάριν ὅμως οἰκονομίας χρόνου, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ὁπωσοῦν μακρά, προτιμῶ νὰ ἐξηγήσω ὑμῖν προφορικῶς καὶ τοῦτο διὰ βραχέων, τοὺς σπουδαιοτέρους ἐκ τῶν λόγων τούτων, οἵτινές εἰσι τρεῖς, οἱ ἑξῆς·

1) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν, ὅτι διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ὑπενομεύετο καὶ κατέπιπτεν ἡ αὐτοτέλεια τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεξαρτησία αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας δὲν ὀφείλει λόγον τῶν πράξεων, δηλαδὴ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων καὶ εἰς μόνην αὐτήν, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα προσεκαλεῖτο νὰ πράττῃ τοῦτο καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, καθόσον ὑπεχρεοῦτο νὰ δίδῃ λόγον καὶ πρὸς αὐτὸ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, εἰς ὃ ἀναγκαίως περιλαμβάνεται καὶ ἡ περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ λογοδοσία.

2) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν, ὅτι παρεκωλύετο ἡ μέχρι τοῦδε ἐλευθέρα χρῆσις τοῦ προϊόντος τοῦ λαχείου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, μέχρις ἐντελοῦς ἀπορροφήσεως τοῦ ὅλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὸ προϊὸν τοῦ λαχείου, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, συμφώνως τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κρίσει καὶ ἀποφάσει, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα ἐχορηγεῖτο τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, νὰ διαθέτῃ ἀπροσδιορίστως ὅσον ἤθελε ποσὸν ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου, εἰς ἀνέγερσιν Μουσείων καὶ εἰς ἀγορὰν τόπων πρὸς ἀνασκαφὰς καὶ ταῦτα ἄνευ προτάσεως καὶ ἄνευ κἂν γνώσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας. Τοιουτοτρόπως δὲ ἠπειλεῖτο, ὡς εἰκός, ἅτε δυναμένη πράγματι νὰ ἐπέλθῃ, ἡ πλήρης εἰς τὰ εἰρημένα ἔργα, τοῦ ὅλου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐξάντλησις, ὅθεν θὰ ἐπήρχετο ἡ τελεία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὡς πρὸς τὰς κυρίας ἐργασίας αὐτῆς παράλυσις καὶ

3) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν ὅτι παρεισήγοντο εἰς τὰ

ἔργα τῆς Ἑταιρίας ἔργα ἄλλα ὅλως ἀλλότρια τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα ὁ σκοπὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κεῖται εἰς τὴν περισυναγωγήν, τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα, ἀνετίθετο εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἀνέγερσις μουσείων καὶ ἡ ἀγορὰ νομισμάτων καὶ ἡ ἀγορὰ χειρογράφων καὶ ἡ ἀγορὰ ἄλλων ἀντικειμένων *ἱστορικῆς ἀξίας*. Τοιουτοτρόπως δὲ προδήλως ἐξωθεῖτο ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία εἰς κύκλους ἐνεργείας ἄλλους, εἰς οὓς ἀπητοῦντο γνώσεις εἰδικαὶ ἄλλαι, ἀλλότριαι ὅλως τοῦ εἰδικοῦ καὶ ἀρχικοῦ προορισμοῦ αὐτῆς.

Ἀλλὰ ταῦτα λέγων, ὀφείλω, εὐάρεστον καθῆκον ἐκπληρῶν, νὰ προσθέσω ὅτι εὐθὺς ὡς ἐγένοντο γνωσταὶ αἱ ἀντιῤῥήσεις αὗται τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ ὅμοιαι, ἃς παρέλιπον, πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, οὗτος λίαν εὐμενῶς καὶ λίαν προθύμως ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ προφορικῶς ἡμῖν ὅτι δὲν εὕρισκεν αὐτὰς ἀδικαιολογήτους καὶ ὅτι συνεπῶς ἤθελεν ἐργασθῇ πρὸς τροποποίησιν ἢ καὶ πρὸς πλήρη ἀνάκλησιν τοῦ Διατάγματος τούτου καὶ ὅτι ἐν γένει ἤθελε προσπαθήσει νὰ δοθῇ τοιαύτη λύσις εἰς τὸ ζήτημα, ὥστε νὰ τηρηθῶσιν ἀκέραιαι αἱ βάσεις τὰς ὁποίας ἔθηκε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Μικρὸν δ' ἔπειτα παρουσιάσθη ἀπροόπτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄλλη τις λύσις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζητήματος περὶ τοῦ λαχείου, τὴν ὁποίαν θεωρήσασα αὕτη προτιμητέαν πάσης ἄλλης ἔσπευσε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην αὐτοῦ.

Ἡ νέα αὕτη λύσις συνίστατο εἰς τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἐποιήσατο ἡ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας **Union Bank**, περὶ συνομολογήσεως λαχειοφόρου δανείου μετὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τοὺς ὅρους δὲ οἵτινες περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἄρτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου εἶναι βεβαίως γνωστὸν εἰς ὑμᾶς.

Ἐν τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ταύ-

τοχρόνως καὶ ἄλλη τις ἰδιαιτέρα συμφωνία ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Κατ' αὐτὴν δὲ τὰ πράγματα σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ἔχουσιν ὅλως διαφόρως ἢ ὡς παρίστανται διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ἢ ὡς δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐκληφθῶσι, διότι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην συμφωνίαν, δὲν θέλει ἐνέχεσθαι εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν μετὰ τῆς Union Bank περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, εἰμὴ μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, τὸ ὁποῖον παραχωρεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ μᾶλλον διὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Union Bank, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, θέλει διατελεῖ ἐντελῶς ἀμέτοχος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ συνεπῶς ἐντελῶς ἀνεύθυνος ἐξ αὐτῆς, καθόσον ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις ὑποχρεώσεις καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις βάρη, ἀποδέχεται ἀποκλειστικῶς ἡ Κυβέρνησις καὶ μόνη ἡ Κυβέρνησις. Ἡ δὲ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀντὶ τῆς ὡς εἴρηται παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, θέλει λάβει ἐφάπαξ ἀλλ' εἰς πλήρη καὶ τελείαν περιουσίαν αὐτῆς τὸ ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον κατατιθέμενον παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ καὶ τοκιζόμενον πρὸς 5 $^0/_0$ θέλει ἀποφέρει αὐτῇ καθαρὸν καὶ διαρκὲς ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, εἰς χρυσόν.

Εἰς ταῦτα καὶ ταῦτα μόνον συνοψίζεται καὶ εἰς τοῦτο καὶ μόνον καταλήγει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασις μετὰ τῆς Union Bank σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐπὶ ταύτης λοιπὸν τῆς προτάσεως, καθ' ἃ ἐξήγησα ἐννοουμένης, προσεκλήθη τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ν' ἀποφανθῇ, ἐὰν δηλαδὴ ἀποδέχεται αὐτὴν ἢ ὄχι.

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις, ὡς εἰκός, ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν ταύτην, διότι εἶναι σκέψις πρόχειρος καὶ οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη, ἡ πρώτη, λέγω, σκέψις, ἥτις ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἦτο ἡ ἑξῆς: Ἀφοῦ ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τοῦ λαχείου, παραχωρουμένου δηλαδὴ τοῦ

δικαιώματος αὐτῆς τούτου ὡς κυρίου ἀνταλλάγματος εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος, διατί νὰ μὴ συνομολογήσῃ ὄχι μόνον κατὰ τύπον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν, μόνη αὐτὴ τὴν σύμβασιν, ὥστε καὶ μόνη αὐτὴ νὰ καρπωθῇ πᾶσαν καὶ ἀκεραίαν τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν, ἐὰν τοιαύτη ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ καὶ πέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ εἰρημένα, πρόκειται νὰ λάβῃ.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ὀλίγον ἐπέμεινεν εἰς τὴν σκέψιν ταύτην, διότι ταχέως ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπῃ αὐτήν, ἀφοῦ ἐξετάσαν καὶ πληροφορηθὲν ἐπείσθη, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἥτις παρουσιάσθη ἐνταῦθα καὶ προέτεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν, δηλαδὴ ἡ **Union Bank**, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Ἑταιρία ἥτις ἦτο δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συνομολόγησιν τοιαύτης συμβάσεως, δὲν ἔστεργε καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στέρξῃ τὴν ἀνάληψιν τοῦ λαχείου, ἄνευ τῆς ἀμέσου παρεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὡς πρωτοφειλέτου ὑπ' αὐτῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου· διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς τοιαύτης παρεμβάσεως καὶ τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἦτο δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος, δηλαδὴ ἡ ἀπαιτουμένη πίστις, ἥτις φυσικῷ τῷ λόγῳ, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν βάσιν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὤφειλε περιπλέον νὰ σκεφθῇ καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ὡς σωματεῖον ἐπιστημονικόν, ἦτο καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀναρμόδιον ν' ἀναλάβῃ τοιαύτης φύσεως ἐπιχειρήσεις, διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐστερεῖτο οὐχὶ μόνον τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων δι' ὧν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ βάρη τὰ ὁποῖα αἱ τοιαῦται χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐπιβάλλουσιν, ἀλλ' ἐστερεῖτο ἐπίσης καὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῇ, νὰ ἐπιτηρῇ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Ἑταιρίας ἥτις ἤθελεν ἀναλάβει τὸ λαχεῖον.

Ὥστε τούτων οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι παρέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, οἵα ἐξηγήθη, ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὅτι ἑπομένως τὰ πράγματα ὡς πα-

ρεσκευάσθησαν παρεσκευάσθησαν καλῶς, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρασκευασθῶσιν ἄλλως.

Τῆς σκέψεως λοιπὸν ταύτης, περὶ ἧς εἶπον, ἅπαξ ἐγκαταλειφθείσης, τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἐπιστασίας καὶ κατ' ἐπανάληψιν προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται προτάσεως περὶ τοῦ λαχείου, ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀνενδοιάστως καὶ παμψηφεὶ ἀποδεκτήν, ὁμολογοῦν μάλιστα χάριτας τῇ Κυβερνήσει ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ εὐνοίᾳ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Οἱ κυριώτεροι δὲ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε, κατὰ τὰ εἰρημένα ταῦτα, ἀποδεκτὴν τὴν περὶ ἧς πρότασιν, εἰσί, διὰ βραχέων, οἱ ἑξῆς·

1) διότι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κέρδος ἐκ δρ. 200,000 κατ' ἔτος, εἰς χρυσόν, εἶναι καθ' ἑαυτὸ σπουδαῖον καὶ τόσῳ μᾶλλον σπουδαῖον ὅσῳ εἶναι καθαρόν, ἀπηλλαγμένον δηλαδὴ παντὸς ἐξόδου ἢ ἄλλου οἱουδήποτε βάρους καὶ φαίνεται ἀνώτερον παντὸς ἄλλου τὸ ὁποῖον ἡ Ἑταιρία ἐξ οἱασδήποτε διαθέσεως τοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ·

2) διότι εἶναι κέρδος ἀσφαλὲς δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένον καὶ μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀμφιβολιῶν ἢ καὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ παντὸς εἴδους χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσι καὶ τὰ λαχεῖα·

3) διότι, ἐπὶ πᾶσιν, εἶναι κέρδος πρόσθετον, καθόσον ἡ Ἑταιρία διατηρεῖ οὐδὲν ἧττον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενον ἰδιαίτερον αὐτῆς λαχεῖον, μετὰ μόνου τοῦ περιορισμοῦ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπηται αὐτῇ ἡ διάθεσις κλήρων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅστις ὅμως περιορισμὸς δὲν θὰ ἐλαττώσῃ σπουδαίως τὰς ἐκ τοῦ λαχείου τούτου εἰσπράξεις, καθόσον, ὡς ἡ πεῖρα ἡμῶν ἀποδεικνύει, μικρὸν σχετικῶς μέρος τοῦ λαχείου διετίθετο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς δυσκολίας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως, ἀλλὰ νῦν πρόκειται νὰ ἀποφανθῆτε καὶ ὑμεῖς, ἀξιότιμοι Κύριοι, ἐὰν ὡσαύτως θεωρῆτε ἀποδεκτὴν καὶ ἐγκρίνητε αὐτήν, διότι τὸ Συμβούλιον ἐδήλωσε ῥητῶς τῇ Κυβερνήσει ὅτι ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως ταύτης τῆς γενικῆς τῶν Ἑταίρων συνελεύσεως δὲν θέλει προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν συνομολόγησιν

τῆς συμβάσεως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι ἠδύνατο καὶ οἴκοθεν νὰ πράξῃ τοῦτο καθόσον διατηρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ἰδιαιτέρου λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διετηροῦντο ἀκέραια τὰ μέχρι τοῦδε δικαιώματα αὐτῆς, καὶ δὲν προέκειτο ἐπομένως εἰμὴ περὶ ἀποκτήσεως νέας καὶ προσθέτου ὠφελείας, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμιᾶς εἶχεν ἀνάγκην προηγουμένης συναινέσεως τῆς συνελεύσεως, ἀφοῦ ἡ συναίνεσις αὕτη δὲν ἦτο ἐπιδεκτικὴ ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν οὐδὲν ἧττον εἰς τὴν πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων ὀφειλομένην εὐλάβειαν, ἐθεώρησε καθῆκον αὐτοῦ νὰ ποιήσηται τὴν περὶ ἧς εἶπον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δήλωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ περὶ τῆς ἀποῤῥίψεως τῆς προτεινομένης τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ συμβάσεως, ὑποβάλλεται σήμερον πλῆρες καὶ ἀκέραιον ἐνώπιον ὑμῶν.

Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς κατόπιν, διότι νῦν ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν, πρῶτον μὲν τοῦ κυρίου Γραμματέως μέλλοντος νὰ ἀφηγηθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα καὶ δεύτερον τοῦ κυρίου Ταμίου, ὀφείλοντος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡσαύτως γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως. Οὕτω δὲ ὁ κύριος Γραμματεὺς ἔχει νῦν τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Πρῶτον ἀπὸ τῶν συνιστώντων τὴν Ἑταιρίαν ἑταίρων ἀρχόμενοι λέγομεν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὐξήθη κατὰ τριάκοντα. Οἱ νεοέγγραπτοι εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητρῷον ἦσαν, πλὴν τεσσάρων, οἰκούντων ἐν Πειραιεῖ καὶ ἑνὸς ἐν Βιέννῃ, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν οἷς καὶ δύο ἀλλογενεῖς. Ἡ αὔξησις δὲ αὕτη τῶν ἑταίρων γίνεται ἑκάστοτε, ὅπως ἡ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου πλοίου τοῦ Θησέως καὶ εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἀνανέωσις διὰ προσθα-

φαιρέσεων τελουμένη. Οὕτω καὶ νῦν ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ μητρῴῳ ἐγγεγραμμένων παρητήθησαν μέν τινες, ἀπέθαναν δ' ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, ἐννέα, ἐν οἷς καὶ δύο ἄνδρες, κατὰ διάφορον μὲν τρόπον ἐσχετισμένοι πρὸς τὴν πατρίδα κοινῇ καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν ἰδίᾳ, ἄξιοι δὲ ἀμφότεροι μνείας ἐνταῦθα εὐφήμου. Εἶναι δὲ οὗτοι πρῶτον, ὁ ἐν Κρήτῃ μὲν γεννηθείς, ἐν Πετρουπόλει δὲ διαβιώσας ὡς ὀπαδὸς τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμοῦ, ἅμα δὲ καὶ πολλὰ ἔτη αὐτόθι διατελέσας γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος Ἰωάννης Κοντογιαννάκης, γνωστότατος καταστὰς διὰ τὰς εἰς τὴν πατρίδα δωρεάς, οὗ τὸ ὄνομα πολλάκις ἄλλοτε ἐν ταῖς ἐνιαυσίοις ἡμῶν λογοδοσίαις ἀναγράψαντες, καὶ σήμερον κατὰ καθῆκον παραπέμπομεν εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν ἑταίρων μνήμην. Ἔπειτα, ὁ ἐκ Μυτιλήνης Παναγιώτης Εὐστρατιάδης, ὅστις τῆς τάξεως ὢν τῶν λογίων, ἀφοῦ ἔτη πολλὰ ἐδίδαξε τὴν νεολαίαν, ὕστερον καὶ ὡς σύμβουλος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἐν ἀνωμάλοις μάλιστα τοῦ σωματείου τούτου καιροῖς, εἰργάσθη πάνυ λυσιτελῶς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ὡς γενικὸς ἔφορος τῶν τοῦ κράτους ἀρχαιοτήτων ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην εἰς τὰ χρειώδη τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐπιστήσας τὸν νοῦν, πολλὰ μὲν εἰς τὸ εἶναι προεκάλεσεν, ἄλλων δὲ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ῥύθμισιν ἐπεδίωξε. Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, καθὼς καὶ ὅσα μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἔγραψε, δικαίως ἐτιμήθησαν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχαιολογοῦσι.

Συνδρομὴν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ἐν ὅλῳ 183, καὶ δὴ 169 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 11 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐξ Αἰγίνης, 2 ἐκ τῶν ἔξω τοῦ βασιλείου. Ἔτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἤτοι κοινὰ πέντε τὸν ἀριθμόν, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, δύο ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἑκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν τρεῖς μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου,

τὴν διακοσιόδραχμον τοῦ δήμου Ἑρμουπολιτῶν Σύρου καὶ τὴν ἑκατοντάδραχμον τοῦ δήμου Πειραιέων.

Ἔκτακτον δὲ ἐν τῷ ἔτει προσφορὰν γενναίαν ηὐτύχησε νὰ λάβῃ ἡ Ἑταιρία παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Νικολάου Ζαρίφη, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐπιδημήσας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν Ἀθήναις, προσήνεγκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, παρακαλῶν νὰ δαπανηθῶσι πρὸς ἀρχαιολογικοὺς ἐν τῇ Ἀκροπόλει σκοπούς, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἔφεσιν τοῦ φιλομούσου δωρητοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ὁποία δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενεμημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἑξῆς· πρῶτον *ἀνασκαφαὶ* τέσσαρες, δύο μὲν ἐνταῦθα, δύο δὲ ἄλλαι ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, ἀποβᾶσαι, καθὼς πάντοτε, πολὺ καρποφόροι εἰς ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφάς, δι' ὧν ὁ ἀρχαῖος βίος πληρέστερον κατανοεῖται, τὸ δὲ ἐν αὐτῷ καθ' ὕπατον βαθμὸν ὑπάρχον καλόν, εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν ἀναπαριστάμενον καὶ ἀγαπώμενον, μεγάλως εἰς ἐξευγένισιν τῶν ἀνθρώπων συμβάλλεται. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὅμως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, (τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν) ἂν καὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Συμβουλίων ἐθεωρήθησαν ὡς τὰ σημαντικώτατα τῶν ἔργων της, πολλάκις καταλείπονται ἡμιτελεῖς· οὕτω λ. χ. ἡ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἡ τοῦ Διπύλου καὶ ἡ τῆς καείσης ἀγορᾶς, συμβαίνει δὲ τοῦτο ὄχι δι' ἀνεπιτηδειότητα τῶν διευθυνόντων αὐτάς, ἢ δι' ἀψικορίαν, ὅπερ ἤθελεν εἶναι πολλὰ μεμπτόν, ἀλλὰ συνήθως μὲν δι' ἀνεπάρκειαν τῶν χρηματικῶν μέσων πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν καὶ μοναστηριακῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀνασκαπτέα ἀρχαῖα, ἐνίοτε δὲ καὶ διότι περιστάσεις τινὲς ἐπιβάλλουσιν ἐπιχείρησιν ἐργασιῶν νέων μετ' ἀναβολῆς τῶν ἤδη πρότερον ἐνηργμένων· καὶ τοῦτο συνέβη τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀναβλητέαν τὴν ἀνασκαφὴν ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ οἰκίᾳ τοῦ Λύτσικα, τῇ παρὰ τὸ ὡρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυῤῥήστου, περὶ ἧς ὅμως

είμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι δὲν θέλει ἀφροντιστήσει. Αἱ μόναι δὲ ἀπροσκόπτως δυνάμεναι νὰ γίνωνται ἀνασκαφαὶ εἶναι αἱ ἐπὶ τόπων ἀσφαλῶς καὶ ἀδιαφιλονικήτως κατεχομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς λ. χ. ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Ἀκροπόλεως, ἐν Μυκήναις καὶ εἴ που ἄλλοθι. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀναλογίζηται πᾶς δίκαιος κριτὴς τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐπιχειρουμένων ἔργων. Μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὰς μερικότητας τῶν τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκαφῶν.

Περὶ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἑξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτου Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστασία.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ μῆκος τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῆς τείχους μέχρι τῶν Προπυλαίων, ὥστε ἡ ὅλη ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπερατώθη σχεδόν, μικρᾶς μόνον ἐργασίας ὑπολειφθείσης.

Εὑρήματα δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ καὶ σπουδαῖα. Ἰδίως μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία μεγάλα συμπλέγματα ἐκ πώρου λίθου, ἤτοι Ἡρακλῆς φονεύων τὸν Τρίτωνα, ταῦρος σπαρασσόμενος ὑπὸ δύο λεόντων καὶ τρισώματον τέρας (κατὰ τὰ ἄνω σώματα ἀνὴρ πωγωνοφόρος πτερωτὸς καὶ κατὰ τὰ κάτω ὄφις), ἅτινα δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς τὰ σπουδαιότατα τῶν ἐν τῇ ὅλῃ σκαφῇ τῆς Ἀκροπόλεως γενομένων εὑρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους δρ. 57,959:40.

Τὸ δὲ ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφικὸν ἔργον ἐγένετο ἔξωθεν τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, συνέχεια ὂν ἐκ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Τὸν τόπον ἐκεῖνον ὤφειλεν ἡ Ἑταιρία ἐπὶ πλέον νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ ἰδίως τὸν πρὸς ἀνατολὰς ὅστις ἦτο καὶ κατωφερέστερος καὶ χωματώδης καὶ ἐφαίνετο ἔχων κτισμάτων θεμέλια, ὡσαύτως τὸν τόπον τὸν ἀνωφερέστερον τὸν πρὸς ἄρκτον, ὅστις ἐπλησίαζε τὴν νέαν ἐκεῖ κατασκευαζομένην λεωφόρον Ὄλγας, ἔμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, ὡς προεδηλώθη ἡμῖν, ταπεινούμενος μικρὸν νὰ λάβῃ κλίσιν τινὰ εὐπρεπῆ εἰς τὴν ὄψιν μέχρι τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ ὕστερον νὰ φυτευθῇ, ὅπερ δὴ καὶ βλέπομεν νῦν γινόμενον. Δὲν ἔπρεπε δέ, ἐπικαλυπτομένου οὕτω τοῦ μέρους ἐκείνου διὰ παντός, νὰ μὴ γνωρίσωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες εἴ τι ἐκεῖ ἀκόμη ἐκρύπτετο ὑπὸ γῆν λείψανον τῆς Ἑλλήνων ἢ Ῥωμαίων τέχνης ἢ τοὐλάχιστον ἐπιγραφαί, καθὼς ἦτο πιθανὸν ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος ὃ ἔφερε τὸ πάλαι ὅλον τοῦτο τὸ μέρος ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλέως Ἁδριανοῦ χρόνων, ὀνομαζόμενον Hadrianopolis.

Ὅθεν ἤρχισαν ἐκεῖ αἱ τῆς Ἑταιρίας ἐργασίαι τῇ 9 Μαρτίου 1888 καὶ διαρκέσασαι μῆνας τρεῖς καί τι πρός, ἔληξαν τῇ 14 Ἰουνίου. Ἀνεφαίνοντο δέ, προϊούσης τῆς σκαφῆς, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας εἰς μέτριον βάθος καθ' ὅλον ἐκεῖνον τὸν χῶρον καὶ μάλιστα πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν αὐτοῦ μέρος τὸ πλησιάζον εἰς τὸ πρόπυλον τοῦ περιβόλου, θεμέλια πολλὰ κτισμάτων, ἐκ παντοίων λίθων μεγάλων καὶ μικρῶν ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν καὶ ἀσβέστου συγκείμενα καὶ πάντοσε διευθυνόμενα καὶ διασταυρούμενα, οὐδὲν δὲ κανονικῆς οἰκοδομῆς σχῆμα δεικνύοντα, ἀναμεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τάφοι τινὲς καὶ ὑδραγωγείων ἐκ κεράμου σωλῆνες ποικιλόσχημοι, ὄχι μεγάλης διαμέτρου τὸ πλεῖστον, καὶ τέλος φρεάτιά τινα ξηρά. Ταῦτα πάντα τὰ κτισμάτων λείψανα, ὡς ὅλως ἄμορφα καὶ ἄσημα, ἡ ἐφορεύουσα τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιτροπή, ἡ συγκειμένη ἐκ τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἔκρινε διαλυτέα καὶ διέλυε, διότι καὶ ἔβλεπεν ἐν αὐτοῖς ἐνῳκοδομημένα οὐκ ὀλίγα ὀγκώδη μάρμαρα, βάθρα μάλιστα ὁλόκληρα ἢ βάθρων τεμάχια ἐπιγεγραμ-

μένα εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφὰς καὶ γλυπτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διατηρούμενα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ἰδίως δὲ φατνώματά τινα μέγιστα, βεβαίως ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου. Ἐχώριζε λοιπὸν ταῦτα πάντα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ καὶ περὶ τοῦτο ἦν τὸ ἔργον, ὅτε ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐν τῷ βορειοδυτικῷ μέρει τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη κατασκευῆς καὶ ἑνὸς κτίσματος ἱκανῶς εὐρυχώρου καὶ κανονικοῦ, ὅπερ κατὰ μικρόν, ἀποκομιζομένων τῶν ἐκεῖ μόλις ἑνὸς μέτρου χωμάτων, ἀνεγνωρίσθη ὡς βαλανεῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὄχι μὲν τόσον μέγα ὄν, ὡς ἐκεῖνο, οὗ εἶχαν ἀναφανῆ τὰ ἐδάφη πρὸ ἐτῶν ἐν τῇ θέσει τοῦ νῦν Ζαππείου μεγάρου καὶ μεθ' ὅλας τὰς τότε προσπαθείας τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας καταφρονηθέντα ἐν μέρει μὲν κατεστράφησαν, ἐν μέρει δὲ κατεκαλύφθησαν διὰ παντός (1), ὄχι, λέγω, τόσον μέγα τὸ νῦν ἐμφανισθὲν ἐδείχθη βαλανεῖον, ἀλλ' ὄχι καὶ μικρόν, διότι τὸ μῆκός του ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐφάνη ὂν 40 περίπου μέτρων, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 26, ἐφ' ὅσον διεσώθησαν αἱ ἄκραι αὐτοῦ οἰκοδομικαὶ γραμμαί, αἱ πρὸς νότον μάλιστα καὶ δυσμάς· διότι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς βεβαίως δὲν εἶναι ἐλλιπεῖς, ὡς ἔδειξεν ἐκεῖ τὸ πετρῶδες ἔδαφος, ἐφ' ᾧ προσερείδονται (2). Ὁ βορειότατος δὲ αὐτοῦ χῶρος ὁ ἐπιμήκης καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα του, τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν, εἰς ἡμικυκλικὸν σχῆμα περατούμενος, ἐφάνη ὢν διῃρημένος εὐτέχνως εἰς τέσσαρα διαφόρου πλάτους καὶ μήκους χωρίσματα, ὧν κάλλιον διετηρήθησαν τὰ τρία τὰ πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὸ μὲν ἀνατολικώτατον ἔχει στρῶσιν ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν λευκῶν, κυανῶν καὶ ἐρυθρωπῶν, τῶν δὲ προσεχῶν αὐτῷ πρὸς δυσμὰς χωρισμάτων ἡ στρῶσις εἶναι ἐκ ψηφίδων πολυχρώμων, δι' ὧν ἀποτελοῦνται σχήματα κοσμητικὰ

(1) Ἴδε τὰ περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐν τοῖς ἐντύποις Πρακτικοῖς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας τοῦ ἔτους τοῦ ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1874.

(2) Ἐφάνη μὲν ἐκεῖ πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐνῷ ἔσκαπτον ἐργάται χάριν φυτείας, παρὰ τὸ νότιον πεζοπάτιον τῆς λεωφόρου Ὄλγας, ἓν δάπεδον ψηφιδόστρωτον, μήκους 7,15, πλάτους 2,05, ὅπερ ἐφρόντισε νὰ διατηρήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπή, ἀλλ' εἶναι αὐτὸ προφανῶς ἄσχετον πρὸς τὸ βαλανεῖον. Ἀπέχει τούτου περὶ τὰ 15 μέτρα καὶ ὁ μεταξὺ τόπος πετρώδης. Δὲν συμπεριελάβομεν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ ἰχνογραφήματι, τῷ ἐκδιδομένῳ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ.

διάφορα ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν, φολίδες, σειραὶ (σειριαί), μαίανδροι, ἀνθεμοειδεῖς κύκλοι καὶ ἄλλα. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ χωρίσματα εἶχόν ποτε καὶ ὀρθομαρμάρωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν τοίχων τῶν περιβαλλόντων αὐτά, ἥτις ὀρθομαρμάρωσις κατὰ τὰ $^2/_3$ περίπου σώζεται ἐν τῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι εἰς ὕψος 45 περίπου ἑκατοστῶν μέτρου, λείψανα δὲ αὐτῆς μικρὰ καὶ ἐν ἄλλοις χωρίσμασι τοῦ βαλανείου παρετηρήθησαν σωζόμενα. Τοῦ τρίτου ὅμως τῶν ψηφιδοστρώτων χωρισμάτων τὸ δάπεδον εὑρέθη πλειότερον τῶν ἄλλων βεβλαμμένον καὶ ἄλλως καὶ ὡς ἔκ τινος σκαφῆς γενομένης αὐτοῦ πρό τινων ἐτῶν πρὸς ἔνθεσιν σωλήνων φωταερίου. Ἔτι λέγομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα χωρίσματα συνεκοινώνουν ἀλλήλοις δι' ἀνοιγμάτων, ὧν ἡ κατασκευὴ ἦτο ἀρχιτεκτονικῶς διάφορος· τὸ μὲν δεύτερον ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τοῦ τρίτου συνεκοινώνει διὰ προβολῆς βραχείας τοίχων ἀποληγόντων εἰς παραστάδας ἑκατέρωθεν καὶ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνοίγματος κιόνων, ὧν αἱ βάσεις αἱ μαρμάριναι σώζονται ἐπὶ τοῦ ὡσαύτως μαρμαρίνου οὐδοῦ, τοιαύτη δὲ ἦτο πιθανῶς ποτε καὶ ἡ συγκοινωνία τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου χωρίσματος, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν σώζεται ὁ οὐδός, ἀφαιρεθεισῶν πρόπαλαι τῶν μαρμαρίνων αὐτοῦ πλακῶν(1)· τὸ δὲ τρίτον χώρισμα μετὰ τοῦ τετάρτου συνεκοινώνει ἁπλῶς διὰ θυραίου ἀνοίγματος σχηματιζομένου διὰ βραχείας προβολῆς τοίχων ἑκατέρωθεν, ὅπερ ὅμως εὑρέθη ἀπῳκοδομημένον ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ εὐτελοῦς πηλοκτίστου τοίχου, ὃν ἡμεῖς κατερρίψαμεν ἵνα φανῇ ἐκεῖ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦ ἀνοίγματος.

Τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, τὸ μέχρι τοῦδε οὕτω συντόμως καὶ ὄχι κατὰ ἄκραν τεχνικὴν ἀκρίβειαν περιγραφέν, εἶναι τὸ μόνον ὃ μετὰ συνεννόησιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως(2), ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἔκκειται νῦν εἰς ὄψιν

(1) Νέαι πλάκες ἐτέθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ἐν μηνὶ Μαΐῳ τοῦ 1889. Ἔτι δὲ καί τινα μέρη τοῦ ψηφιδοστρώτου ἐδάφους τῶν δύο δυτικωτέρων χωρισμάτων ἐπεσκευάσθησαν τότε.

(2) Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1888 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2760/2044 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας πρὸς τὴν Ἀρχαιολ. Ἑταιρίαν.

πάντων, ἀφοῦ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ χαμηλὰ καθ' ὅσον ἐσώζοντο τειχία καὶ διὰ ἐποικοδομήσεως ἐξ ὀπτῶν πλίνθων μετρίως ὑψώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς καὶ ἐν κοιλώματι αὐτῶν ἄνω ὑπερθέοντι ἐφυτεύθησαν ἀνθύλλια (1). Τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς πολὺ ἐρειπιώδη κατάστασιν εἶχον εὑρεθῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπεσκευασμένα καὶ μετεσχηματισμένα ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις, καθὰ τοῦτο σαφῶς διεγνώσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου (2), κατεκαλύφθησαν διὰ ἐπιχωματώσεως καὶ φυτείας. ἀφοῦ ὅμως πρότερον ἡ Ἑταιρία ἐφρόντισε νὰ κατασκευασθῇ τοῦ ὅλου κτίσματος ἀκριβὲς ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καβεράου, ὅπερ ἐκδίδεται ἐν τῷ τεύχει ταύτης ἡμῶν τῆς λογοδοσίας. Ὅστις δὲ θεωρήσῃ καὶ μελετήσῃ τὸ ἰχνογράφημα, ἐν τῷ καλυφθέντι μάλιστα μέρει τῆς οἰκοδομῆς θέλει ἀναγνωρίσῃ τὰ χαρακτηριστικώτατα χωρίσματα βαλανείου, οἷον βαπτιστήρια, κολυμβήθρας, δεξαμενὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, (ὧν ἡ μεγίστη ὁρᾶται ὀκτάγωνος, ἄλλη δέ τις, ἐν τῷ βορειοτάτῳ μέρει, στρογγύλη), ὑπόκαυστον (3), καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ὀνοματίζουσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, ἐνῷ τὸ διατηρηθὲν νῦν ἀκάλυπτον μέρος δὲν ἔχει τι

(1) Τὰ τειχία ταῦτα κατὰ τὴν ἀποκάλυψίν των δὲν ἔσωζον ὕψος πλέον τῶν 40-45 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ τοῦτο ὄχι πανταχοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ ἡμικυκλικῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι, ἔνθα καὶ διεκρίνοντο μόλις ἐν τῷ πάχει αὐτῶν τέσσαρες ἀρχόμεναι εἰσοχαὶ (κουφώματα) ἡμικυκλικαί, αἵτινες ὡς νύμφαι (**niches**) θὰ ὑψοῦντο ποτε εἰς τὸ προσῆκον ὕψος καὶ θὰ περιεῖχον πιθανῶς ἀγάλματα. Αἱ εἰσοχαὶ αὗται, δεδηλωμέναι οὖσαι ἐν τῷ ἰχνογραφήματι, καθὼς καὶ δύο ἄλλαι τετραγωνικαὶ ἐν τῷ τρίτῳ χωρίσματι, νῦν δὲν φαίνονται πλέον μετὰ τὴν γενομένην νεωτερικὴν ἐπισκευήν. Ἄλλη ὅμως μία ὁμοία μὲν αὐταῖς ἐν τῷ ἰχνογραφήματι φαινομένη, μείζων δέ, ἡ κατὰ νῶτον τοῦ ἀνατολικωτάτου χωρίσματος, διετηρήθη ὡς εἶχε, καὶ εἶναι αὕτη ὅλως ἀλλοῖον χρῆμα, μικρὸν δεξαμενίδιον (γοῦρνα), ἔσωθεν μαρμαρίναις πλαξὶν ἐνδεδυμένον καὶ ἔχον δύο τρύπας, μίαν ἄνω πρὸς εἰσροὴν καὶ ἄλλην κάτω πρὸς ἀποῤῥοὴν ὕδατος. Τὸ ὕψος τοῦ δεξαμενιδίου τούτου δὲν ἐσώζετο ὅλον κατὰ τὴν ἀποκάλυψίν του.

(2) Ἡ διάγνωσις αὕτη καὶ νῦν ἔτι δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ἰχνογραφήματος καὶ ἀλλαχοῦ μέν, μάλιστα δ' ἐν τῷ ὀκταγώνῳ μεγάλῳ χωρίσματι καὶ δὴ κατὰ τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ μέρος αὐτοῦ, ἔνθα, πλὴν ἑνὸς ὑπερθέοντος ὑδραγωγοῦ φαίνονται καὶ ἀπῳκοδομημέναι δύο τῶν ἡμικυκλιοειδῶν εἰσοχῶν, αἱ δεδηλωμέναι διὰ τῶν ἀρ. 1. 2.

(3) Τοῦτο ἐδηλώθη ἐν τῷ ἰχνογραφήματι διὰ τοῦ γράμματος δ. Ἐν αὐτῷ εὑρέθησαν κατὰ χώραν ἔτι κείμενοι τροχοειδεῖς τινες ὀπτόπλινθοι, ἐξ ὧν ποτε συνί-

εἰδικῶς βαλανειακόν, συγκοινωνοῦν δὲ ὅμως τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ βαλανείου διὰ τριῶν θυρῶν (1), φαίνεται ὂν ὡρισμένον εἰς τὴν ἄνετον διατριβὴν τῶν ποτὲ λουτρικιζομένων· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπέχομεν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τέσσαρα αὐτοῦ χωρίσματα εἰδικὰ ὀνόματα ἀποδυτηρίων, ἀλειπτηρίων καὶ εἴ τινος ἄλλου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν βαλανείων πολλαχῶς ἐγίνετο διάφορος τὸ πάλαι κατὰ λόγον τῆς πολυτελείας αὐτῶν ἢ τῆς ὀλιγοτελείας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους, ἐν οἷς ᾠκοδομοῦντο. Τοσαῦτα περὶ τοῦ βαλανείου.

Ἐσκάψαμεν δὲ καὶ *ἔσω τοῦ περιβόλου*, κολλητὰ πρὸς τῷ τοίχῳ τάφρον πλάτους 2 $^1/_2$ μέτρων, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ χωρήσαντες πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μέτρα 50, μέχρις οὗ δηλ. τὰ ξένα χώματα κατὰ μικρὸν ἐλαττούμενα εἰς τὸν ἀνωφερέστερον ἐκεῖνον τόπον ἐξέλιπαν καὶ ἔδειξαν τὸ φυσικὸν ἔδαφος· οὕτω δὲ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὕστερον πάλιν ἀπὸ τοῦ προπύλου ἐχωρήσαμεν μέχρι τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβόλου, ἔνθα τὰ ξένα χώματα ἦσαν κατά τι πλειότερα. Τὴν τάφρον δὲ ταύτην ἀνοίξαμεν ἐλπίζοντες, ὅτι ἤθελαν εὑρεθῇ παρὰ τὸν τοῖχον μεγάλα τοῦ ἐπισάγματος αὐτοῦ καταπεπτωκότα κομμάτια, ὁποῖα τὰ προπέρυσιν εὑρεθέντα, ἵνα ἐπιθέσωμεν αὐτά, ὅπως τότε, καὶ εὐπρεπεστέρα οὕτω φαίνηται ἡ ὅλη τοῦ τοίχου γραμμή. Ἀλλ' ἀπετύχομεν τοῦ ποθουμένου τούτου· ἄλλο δέ τι ἀνεφάνη ἐκεῖ, βάσεις ἑπτὰ βάθρων μεγάλων πρὸς τῷ τοίχῳ, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ βάθρα αὐτά, ὡς πρόπαλαι καταστραφέντα, ἔτι δὲ εἰς τάφος κεραμοσκεπής, πιθανῶς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ὀστᾶ μόνον ἔχων σαθρά, οὐδὲν δὲ κτέρισμα.

Νῦν δέ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου ἐποιήσαμεν, τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν εὑρεθέντα κατελέχθησαν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἐργασιῶν, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα συνοπτικῶς. Εἶναι ταῦτα·

σταντο οἱ στυλίσκοι αὐτοῦ, ὁποῖοι πρὸ ἐτῶν εἶχον φανῇ πλείονες τοῦ ἑνὸς καὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Ζάππειον μέγαρον βαλανείῳ τῷ καταστραφέντι.

(1) Ἐδηλώθησαν αὗται αἱ τρεῖς θύραι ἐν τῷ ἰχνογραφήματι διὰ τῶν γραμμάτων α, β. γ.

ΛΙΘΙΝΑ. α'. *Γλυπτὰ* περιφερῆ ἢ ἀνάγλυφα, σχεδὸν πάντα κολοβά, (προτομαί, κεφαλαί, κορμοί, μέλη κορμῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, μέρη ἐνδυμάτων) μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐν ὅλῳ κομμάτια 86

Ἐν τούτοις διαγινώσκονται μορφαὶ θεῶν τῶν ἑξῆς· Ἀρτέμιδος, Ἀφροδίτης, Ἑκάτης, Μητρὸς θεῶν, Διονύσου, Πανός.

Ἐξαίρομεν δὲ ἐκ πάντων ἓν ἡμίεργον, ἀλλ' ὁλόκληρον σύμπλεγμα Διονύσου καὶ Ἀμπέλου ἢ Σταφύλου(1), καὶ ἓν ὁμοίωμα πρώρας νηός, μεγέθους ὅσον ἡμίσεος μέτρου, ὅπερ κλίνομεν νὰ συσχετίσωμεν πρὸς ἓν ἄλλο περίεργον γλυπτόν, εὑρεθὲν ἀνωτέρω τοῦ τόπου τῶν ἡμετέρων ἀνασκαφῶν, ἐν τῇ ὁδοποιΐᾳ τῆς λεωφόρου Ὄλγας καὶ κομισθὲν εἰς ἡμᾶς ἐστάλη ὕστερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον. Εἶναι δὲ τοῦτο Κέρας Ἀμαλθείας, λίθου Πεντελικοῦ, σχεδὸν ἀνδρόμηκες, ἔχον ἄνω καρπούς, περὶ τὰ μέσα περίδεσιν ταινίας, πολυτελῶς ἐξειργασμένης, κάτω δὲ πρὸς τῇ βάσει σφαῖραν μεγάλην. Τόσον δὲ μέγα καὶ πλούσιον Κέρας ἀμφιβάλλομεν ἂν εὑρίσκηταί που ἐν ἄλλοις Μουσείοις. Ἴσως τοῦτο μετὰ καὶ τῆς πρώρας ἀπετέλει ποτὲ μέρος κολοσσιαίου ἀγάλματος Τύχης πόλεως. Σύμβολα τῆς Τύχης ἦσαν, ὡς γνωστόν, Ἀμαλθείας κέρας, πρῷρα, πηδάλιον, σφαῖρα (2).

β' *Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη*. Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου φατνωμάτων τεμάχια μεγάλα καὶ μικρά 7

Ταῦτα εὑρέθησαν ἔξωθεν τοῦ προπυλαίου εἰς ἀπόστασιν 15 βημάτων, ἐνῳκοδομημένα ἐν θεμελίοις ἀσβεστοκτίστοις καὶ εἰς βάθος 3 $^1/_2$ μέτρων ἀπὸ τῆς πρώην ἐπιφανείας. Ἓν ἐξ αὐτῶν ἔχει πάχος 0,35.

Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου βάσεων καὶ ῥαβδώσεων καὶ φύλλων τῶν κιονοκράνων τεμάχια. 15 22

108

(1) Ἴδε αὐτὸ νῦν ἐκδεδομένον ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1888 σ. 68 Πίν. 1.
(2) Ἴδε O. Mueller - Wieseler Denkm. d. a. K. ἀρ. 924 - 939.

Ἐκ μεταφορᾶς 108

Ἀλλοῖα κιονόκρανα Ἰωνικὰ μικρά, ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμελοῦς ἐργασίας, σῶα τε καὶ κολοβά . . . . 7(1)

Βάσεις Ἰωνικαὶ μικραί 4

Γεῖσα διαφόρων εἰδῶν, καλυπτῆρες κέραμοι, ἡγεμόνες κέραμοι. 7

Ὑδρορρόαι λεοντοκάρηνοι 2

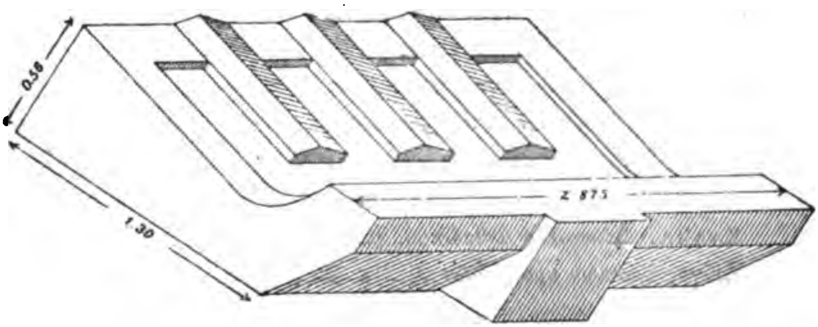
Στήλη παχεῖα τετραγωνική, λίθου Ὑμηττίου, κολοβὴ τανῦν, ἔχουσα εἰς πέντε ἓξ ὑπαλλήλους σειρὰς γλυφὴν πολλῶν Λεσβίων ᾠῶν, μειουμένου κατὰ μικρὸν τοῦ βάθους τῆς γλυφῆς. Ἴσως γύμνασμα μαθητοῦ . . 1

Κιόνων παχέων λίθου λευκοῦ σώματα ἀνεξέργαστα (οἷον τὸ προπέρυσιν εὑρεθὲν) 2

Σπόνδυλος κίονος μέγας πώρινος (διαμέτρου 2,55) 1(2)

Ἀδιάγνωστον ἀκριβῶς εἰσέτι μέγα μέλος ἀρχιτεκτονικόν, λίθου Πεντελικοῦ, μήκους 2,875 . . . . 1(3) 25

133

(1) Τούτων τῶν μικρῶν κιονοκράνων ὅλως διάφορον καὶ εὐμέγεθες εὑρέθη ἓν πρὸς τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ Ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ ὀψίου, ὡς φαίνεται, καὶ ἐκεῖθεν μετενεχθὲν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν ἀπετέθη ἐντὸς τοῦ προπύλου τοῦ Ὀλυμπιείου·

(2) Ὁ σπόνδυλος οὗτος ἕνεκα τοῦ μεγέθους του ἔμεινεν ἐκεῖ ὅπου εὑρέθη ἔξω τοῦ προπύλου, ὀλίγα βήματα μακρὰν αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, καὶ ἐπεκαλύφθη ὕστερον ὄχι πολλῇ γῇ ὑπὸ τῶν ποιησάντων τὴν ἐκεῖ φυτείαν. Ἴσως δὲ εἶναι τῶν Πεισιστρατείων χρόνων, ὅπως καὶ τὰ ὀλίγον ἀπωτέρω πρὸς δυσμὰς προπέρυσιν ἐμφανισθέντα ἡμίτομα σπονδύλων πώρινα. Εὑρέθη δὲ οὗτος ἔχων τὴν ἄνω ὁριζόντιον ἐπιφάνειάν του ἐσκαμμένην πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιμήκους σωλῆνος ὑδραγωγοῦ κεραμέου, οὗ εἴδομεν τὰ λείψανα.

(3) Εἶναι ἴσως τοῦτο τέγους μεγάλης οἰκοδομῆς μέρος. Ἔμεινε δὲ ἔκπαλαι

Ἐκ μεταφορᾶς		133
Σκεύη διάφορα, ἐν οἷς σκαφίδιον, ἰγδία τρία, φρεατόλαιμος, δάκτυλος τριπτήρ, κράνος		7
γ'. *Ἐπιγραφαί*. Ταμιακὴ τοῦ δ' πρὸ Χρ. αἰῶνος, ὀλιγογράμματος	1	
Βάθρον ἢ βωμοῦ μέρος «Διὸς καταιβάτου» . . .	1	
Βάθρον ἢ βωμὸς «ξενίου Ἀσκληπιοῦ»	1	
Βάθρα τιμητικὰ Ἀδριανοῦ	3(1)	
Βάθρων ὁμοίων Ἀδριανοῦ τεμάχια	14(2)	
Ἐπιτύμβιοι στῆλαι	4	
Ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι	4	
Ἀδιάγνωστοι εἰσέτι ἐπιγραφαὶ ὀλιγογράμματοι . .	5	
Λίθοι, ἐφ' ὧν γράμματα οἰκοδόμων	2	
Λατινικαὶ ὀλιγογράμματοι, πιθανῶς ἐπιτύμβιαι .	2	37
ΠΗΛΙΝΑ. Παιδίων κοῖλαι προτομαί, ἔχουσαι ἐντὸς λιθάρια κροτοῦντα, χυδαιοτάτης κατασκευῆς . . .	2	
Ζώων μορφαὶ ὅμοιαι	3	
Λύχνοι κοινότατοι, οὐδὲ σῶοι πάντες	9	
Ἀρτοειδὲς σωμάτιον διάτρητον	1	
Κωνικὸν σωμάτιον διάτρητον	1	
Κνιδίων ἀμφορέων λαβαί.	4	
Ῥοδίου ἀμφορέως λαβὴ	1	21
ΑΡΓΥΡΟΥΝ ζεῦγος ἐνωτίων κρικοειδῶν.		1
ΧΑΛΚΑ. Δάκτυλος ἀνθρώπου, μεγέθους φυσικοῦ .	1	
Ζεῦγος ἐνωτίων κρικοειδῶν	1	2
		201

ἀνεξέργαστον τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ καὶ ἄλλως πᾶσαι αἱ τοῦ σχήματός του γραμμαὶ εἶναι ἀκριϐῶς δεδηλωμέναι. Οἱ ἀρχιτεκτονικοὶ ἄνδρες βλέποντες ἐν σελ. 21 τὴν εἰκόνα του ἂς τῷ δώσουν τὸ οἰκεῖον ὄνομα καὶ ἂς κρίνωσιν ἂν εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἢ (ὅπερ τολμηρὸν εἰπεῖν) ὑπόλειμμα ἴσως ἐκ τοῦ Πεισιστρατείου κτίσματος.

(1) Τούτων τὰ δύο ἐξεδόθησαν ἐν πολιτικαῖς ἐφημερίσι καὶ εἶναι τὸ τεθὲν ὑπὸ Στατίου Κουαδράτου (ὑπατεύσαντος τῷ 142 μ. Χ.) καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνιατῶν τῶν κατὰ Κυρήνην, τὸ δὲ τρίτον, τὸ ἀνέκδοτον εἰσέτι, ἐτέθη ὑπὸ τῶν Κοροπισσέων τῆς Κιητῶν μητροπόλεως.

(2) Τούτων τινὰ ἴσως συνανήκουσιν ἀλλήλοις.

	Ἐκ μεταφορᾶς	201
Βελόνη	1	
Κτένιον	1	
Σταυρός.	1	
Νομίσματα Βυζαντινά, πολὺ κατιωμένα	18	21
Τὸ ὅλον κομμάτια		222

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 6,732.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἦτο ἡ ἐν *Ἐλευσῖνι* ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἑπτὰ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Δημητρίου Φιλίου, ὅστις καὶ ἀφοῦ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον παρῃτήσατο τὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ θέσιν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων, ἐφιλοτιμήθη ὡς Σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας νὰ μὴ καταλίπῃ ἀτελῆ τὴν ἐνηργμένην ὑπ' αὐτοῦ μεγάλην ταύτην ἀνασκαφήν, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἐπιστατῶν ἀμισθὶ καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας ψηφισθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβήν, ἀνθ' οὗ ὀφείλεται αὐτῷ χάρις.

Ἀναγινώσκομεν νῦν τὴν ἔκθεσίν του.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Αἱ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἱερῶν τόπων ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀρξάμεναι τὴν 28ην Μαρτίου κατέπαυσαν ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τὴν 17ην Δεκεμβρίου, διήρκεσαν δηλ. περὶ τοὺς ἐννέα μῆνας, τὰ δὲ ἐξαγόμενα αὐτῶν συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα εἶναι τὰ ἑξῆς·

Καὶ πρῶτον ὄχι μόνον ἐγένετο καταφανὴς κατά τε τὴν βορείαν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὁ Περίβολος ὥστε καὶ νὰ σημειωθῇ ἤδη ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους, ἀλλὰ καὶ αἱ ἔξω τοῦ τείχους κατὰ τὴν ἀνατολικήν του πλευρὰν ἐπερειδόμεναι *δεξαμεναὶ* (κτίσμα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων) ἐπίσης καθ' ὁλοκληρίαν ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῶν καλυ-

πτόντων αὐτὰς χωμάτων· ἡ δὲ μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ σημερινοῦ δρόμου σκαφὴ τῶν ἐκεῖ τόπων πρὸς βορρᾶν τῶν ἐν λόγῳ δεξαμενῶν μᾶς ἀπεκάλυψε καὶ δύο χριστιανικοὺς τάφους (ὁ ἕτερος φέρει τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου του) οὐχὶ διαφόρους τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν τῇ καείσῃ παλαιᾷ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἐν τῇ λεωφόρῳ Ὄλγας παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον εἰς φῶς ἐλθόντων, φέροντα δὲ ἑκάτερον ἀνὰ μίαν δωδεκάδα προστύχων πηλίνων ἀγγείων ὡς *κτερίσματα*. Ὅτι δὲ κατὰ τὸ λῆξαν κυρίως ἔτος ἀπεκαλύφθησαν ὁλοσχερῶς καὶ οἱ δύο στρογγύλοι Πύργοι, οἱ διὰ τῶν γραμμάτων Α΄ καὶ Α΄΄ σημειούμενοι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), τὸ ἐσημείωσα ἤδη καὶ ἐκεῖ. Ἀλλ᾽ ἡ ἔρευνα τοῦ μεσαίου Πύργου (Α΄) καὶ ἐκ τῶν ἔνδοθεν, μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κἄποτε ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ ἄλλος τοῖχος εἰς τὸν Πύργον μὲν ἀπολήγων, ἐκτεινόμενος ὅμως ἐφ᾽ ἱκανὸν πρὸς δυσμάς· καὶ ἀληθῶς σκάψαντες κατὰ τὴν ὑποδεικνυομένην ταύτην φορὰν ἀνεκαλύψαμεν τὰ ἴχνη τοιούτου τινὸς τοίχου· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄσκοπος ἀποβαίνει ἐνταῦθα μακρότερος λόγος, ὡς ἀκατάληπτος, καθὼς ἐπίσης ἀκατάληπτος θὰ ἦτο καὶ πᾶς λόγος περὶ τῆς σκαφῆς τῶν πέριξ ἐδῶ τόπων, ἤτοι τῶν μεταξὺ τοῦ ἐν λόγῳ μεσαίου Πύργου καὶ τῶν θεμελίων τοῦ κληθέντος Βουλευτηρίου, ἐν ὅσῳ τὰ λεγόμενα δὲν δύνανται νἀναφέρωνται εἰς τὸ προσῆκον διάγραμμα· γενικῶς λοιπὸν μόνον δύναται νὰ ῥηθῇ ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἐκεῖ καὶ μάλιστα τὸ τετράπλευρον ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, οὗ οἱ τοῖχοι ἤδη πρότερον ἐν μέρει ἀποκαλυφθέντες σημειοῦνται ἐν τῷ μνημονευθέντι διαγράμματι διὰ τῶν γραμμάτων f - f′ - f′′ - f′′′, καὶ καθ᾽ ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐκεῖ *ἐπίχωσιν* καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὑρήματα εἶναι λίαν περίεργα, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ δυσνόητα, δηλοῦντα μόνον καὶ ταῦτα ὅτι πολλάκις ἐγένοντο τῶν ἐν Ἐλευσῖνι οἰκοδομημάτων ῥιζικαὶ μεταβολαὶ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ αὐτὸ δ᾽ ἐπορίσθημεν δίδαγμα καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ βράχου σκαφῆς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς Στοᾶς τῆς δεξιὰ τῷ εἰσιόντι διὰ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ Περιβόλου Πύλης (Β΄), διότι καὶ ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸν τοῖχον τὸν ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 24 σημειούμενον εὕρομεν προχωροῦντα ὑπὸ τὰ

θεμέλια τῆς Στοᾶς μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκεῖ τοίχων ἀπεκαλύψαμεν τὰ λείψανα.

Ἔπειτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἱεροῦ χώρου ἤτοι πρὸς βορρᾶν κατὰ τὰ Προπύλαια καὶ τοὺς πέριξ τόπους ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος· καὶ πολλὰ μέν τινα ἀληθῶς ἦλθον εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων λείψανα, πολλὰς προκαλέσαντα τὰς ὑποθέσεις, ὧν τινας καὶ ἀνέγραψα ἤδη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), ἀλλὰ τὸ ἔργον εἰσέτι δὲν ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς καὶ θεωρῶ ὄχι σκόπιμον νὰ κάμω νῦν ἐνταῦθα μακρότερον περὶ αὐτῶν λόγον. Ἐπίσης δὲ μεσημβρινοδυτικὰ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ *ἐδάφη τῆς κατασκευῆς* μεγάλου οἰκήματος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οὗ οἱ τοῖχοι ἐνιαχοῦ εἰς ὕψος 2 Γ. Μ. σῳζόμενοι φέρουσι καὶ νῦν ἔτι λόγου ἄξια τοιχογραφήματα· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα διὰ λόγους, οὓς περιττὸν κρίνω νὰ ἀναφέρω, τὸ ἔργον δὲν ἐπερατώθη· πρὶν ὅμως καὶ αὖθις ἐπιχωσθῶσι (ἐξασφαλίσεως δὲ τρόπον ἄλλον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἴχομεν) ἀντεγράφησαν αἱ κάλλισται τῶν τοιχογραφιῶν καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι(1). Πρὸς βορρᾶν δὲ τούτου τοῦ οἰκήματος ἀπεκαλύφθησαν, ὡς ἤδη καὶ ἐσημείωσα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1887ου ἔτους τὰ θεμέλια καὶ ἑτέρας πιθανῶς θριαμβικῆς ἀψῖδος καὶ πρὸς δυσμὰς ταύτης ἠρευνήθησαν διὰ σκαφῆς καὶ ἑτέρου τινὸς κτίσματος (βάθρου ἐφίππου ἀνδριάντος;) τὰ λείψανα τῶν θεμελίων του καὶ εὑρέθησαν τρόπον οἰκοδομίας ἔχοντα ὄχι κακόν. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κτίσματος τούτου ἦν ᾠκοδομημένον, ὡς τὰ περισωθέντα καὶ ἔκπαλαι καταφανῆ αὐτοῦ λείψανα δεικνύουσι, καθ' ὃν τρόπον τὰ πλεῖστα τοιαῦτα κτίρια τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἐκ κοινῶν δηλ. λίθων, ἐν οἷς καὶ μαρμάρων θραύσματα ὄχι ὀλίγα, ἀσβέστῳ συγκεκολλημένων· ἀλλ' οὐδόλως ἀπίθανον νὰ ἔφερε καθ' ὅλας τὰς πλευράς του ἐπικάλυμμα μαρμάρινον ἢ καὶ ἀλαβάστρινον ἀκόμη. Κατὰ τὴν ἑτέραν ἀψῖδα τὴν μεσημβρινοανατολικὴν καὶ τὴν πρὸς ταύτην συνδεομένην δεξαμενὴν ἦλθον εἰς φῶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὰ ὀλίγα σῳζόμενα ἐρείπια ὄχι σμικροῦ κτιρίου (βαλανείου;) οὗτινος

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888, σελ. 77 πίν. 4 καὶ 5.

οἱ τοῖχοι ἐπίσης σῴζουσιν ἐνιαχοῦ κεχρωματισμένου ἐπιχρίσματος ἴχνη· δυστυχῶς ἡ καταστροφὴ ἐνταῦθα ὑπῆρξε μεγάλη, ὥστε τὰ περισωθέντα οὐδενὸς ἢ ἐλαχίστου λόγου ἄξια εἶναι. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ *λιθόστρωτον* τὸ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἐγνώσθη κἄπως ἀκριβέστερον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος διὰ σκαφικῶν τινων ἐρευνῶν ἐν τοῖς πέριξ δρομίσκοις καὶ οἰκίσκοις καὶ τοίχων δέ τινων, οἱονεὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ διαγραφόντων, ἴχνη ἦλθον εἰς φῶς, περὶ ὧν ὅταν τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ἐξετασθῶσι θὰ γίνῃ καὶ μακρότερος λόγος. Ἀλλ' ἴσως δὲν εἶναι πολὺ τολμηρὸν νὰ ῥηθῇ περὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε ὅτι πιθανὸν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ τὸ κρηπίδωμα κιγκλιδωτοῦ τινος περιφράγματος τοῦ ἐν λόγῳ λιθοστρώτου, τοῦ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ ἀληθῶς ἱκανὴν ἔκτασιν καταλαμβάνοντος.

Ἀλλὰ καὶ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου παρὰ τὸ γνωστὸν ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ἔσκαψα κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἱκανὴν ἔκτασιν γῆς καὶ εἰς ἱκανὸν βάθος καὶ ἐπείσθην, ἐγὼ τοὐλάχιστον, ὅτι λόγου ἄξιον οἰκοδόμημα τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων οὐδέποτε ἐκεῖ ὑπῆρξε· λέγω δὲ καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν, διότι καὶ τούτων τῶν χρόνων κτίσμα ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἦναι ὁ παρὰ τοῦ Παυσανίου μόνον μνημονευόμενος παρὰ δὲ πάντων σχεδὸν τῶν ἀρχαιολογούντων ἐνταῦθα τοποθετούμενος Ναὸς τοῦ Τριπτολέμου. Τοιχαρίων τινῶν ἐκεῖ λείψανα κακοκτίστων καὶ ψηφιδωτῆς στρώσεως ἐπίσης ὄχι πάνυ καλῆς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὅλως ἀσήμαντά τινα εὑρήματα μαρτυροῦσι μόνον, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὴν ὕπαρξίν ποτε ἐνταῦθα ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις οὐχὶ λόγου ἀξίων οἰκημάτων, ὧν καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἄλλα ἴχνη διακρίνονται ἐν τοῖς πέριξ τόποις. Βυζαντινῆς ὅμως ἐκκλησίας ἱκανῶς μεγάλης (25 $\times$ 16 Γ. Μ.) καὶ ἐπιεικῶς ἀρχαίας σῴζονται ἀληθῶς ἄξια λόγου λείψανα καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τῶν διαφόρων αὐτῆς μερῶν καὶ ἰδίως τοῦ στυλοβάτου της ἐχρησιμοποιήθησαν ἀλλαχόθεν καὶ ἐκ διαφόρων, ὡς εἰκάζω, ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μετενεχθέντες ἐνταῦθα οἱ παρὰ τὸ ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ὁρώμενοι ἀρχαῖοι λίθοι. Ἔχω δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὸ περίφημον ἐλευσινιακὸν ἀνάγλυφον οἱ Βυζαντινοὶ ἀλλαχόθεν ὡσαύτως μετε-

νεγκόντες μετεχειρίσθησαν ἀνεστραμμένον ὡς ἐξώτερον *οὐδὸν* κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου θυρῶν (δύο τοιαῦται ὄντως ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀμφότεραι εἰς τὸν νάρθηκα φέρουσαι), ὡς εἰκάζω, ἐκ τοῦ ἐπιδειχθέντος μοι παρ' αὐτοπτῶν τόπου τῆς εὑρέσεώς του. ***Ἀλλαχοῦ λοιπὸν ζητητέος ὁ τοῦ Τριπτολέμου Ναός***·

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς κινητὰ εὑρήματα δὲν ὑπῆρξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ λήξαντος ἔτους ὅλως ἄκαρποι. Καὶ τῶν μὲν γλυπτικῶν ἔργων τὰ κάλλιστα καὶ περιεργότατα καὶ μετεκομίσθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον καθ' ὑπουργικὴν διαταγὴν (οἷον σύμπλεγμα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντίγραφον τοῦ κατὰ χώραν ἔτι μένοντος συμπλέγματος τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀνάγλυφον Ἡρακλῆ ἀναπαυόμενον εἰκονίζον καὶ κεφαλαί τινες ἔτι, ὧν τινες εἰκονικαὶ λόγου ἄξιαι) τῶν δὲ ἐνεπιγράφων λίθων οἱ σπουδαιότατοι οἱ μὲν ἀνεκοινώθησαν ἤδη, οἱ δὲ ἀνακοινωθήσονται ὁσονούπω τοῖς ἑταίροις καὶ τοῖς λοιποῖς φιλαρχαίοις διὰ τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἀλλὰ καὶ ***ὄστρακα***, ἤτοι ἀγγείων θραύσματα, πολλὰ καὶ διάφορα ἦλθον εἰς φῶς, ὧν τινα διὰ τὴν ἐξαίρετα σῳζομένην ἐπιχρύσωσίν των ***σπάνια*** καὶ τούτου κυρίως ἕνεκα λόγου ἄξια, καὶ εἰδώλια πήλινα, τῶν καλῶν τῆς τέχνης χρόνων προϊόντα, ἀρκετὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ποικίλα ἀναθήματα, περὶ ὧν θὰ ῥηθῶσι τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ εὐθέτῳ.

Καὶ τοιαῦτα μὲν συντόμως εἰρημένα ἐνταῦθα τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Τὸ δὲ ἐλευσόμενον εἴθε νὰ ἐξαγγελθῇ τοῖς ἑταίροις ὅτι τέλος πάντων τὸ ἔργον ἡμῶν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς.

Ἐν Ἐλευσῖνι τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 15,816.05.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν *Μυκήναις*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρήστου Τσούντα, ὡς καὶ πρότερον. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1888 εἰργάσθημεν ἐπὶ πέντε μὲν περίπου μῆνας εἰς ἀνασκαφὰς τάφων, ἐπὶ ἕνα δὲ καί τινας ἡμέρας εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ προπέρυσιν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν ἀνακαλυφθέντος ἀνακτόρου. Τάφοι ἠνοίχθησαν τριάκοντα καὶ ἕξ, ὅμοιοι τοῖς περυσινοῖς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα κτερίσματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν· τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς· 1) εἴκοσι καὶ ἑπτὰ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι (σφραγιδόλιθοι), ὧν πολλοὶ εἶναι ἀξιολογώτατοι εἴτε διὰ τὴν τέχνην εἴτε διὰ τὰς παραστάσεις των· 2) εἷς κύλινδρος μικρός, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγλυμμέναι τέσσαρες μορφαί, ὧν αἱ τρεῖς φέρουσιν ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου κεφαλὰς ζώων καὶ ἄλλα τινά. 3) δύο χρυσοῖ δακτύλιοι μετ' ἐγκεχαραγμένων παραστάσεων ἐπὶ τῆς σφενδόνης· 4) μία ἀργυρᾶ φιάλη, περὶ τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας ὑπῆρχον ἐπικεκολλημένα εἴκοσι καὶ ἓν πρόσωπα ἐκ χρυσοῦ· ἐξ αὐτῶν σώζονται μόνον ἑπτά· 5) πυξὶς λιθίνη μετὰ πώματος, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ἀνάγλυπτοι δύο πολύποδες, τέχνης πολὺ καλῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν σώζεται ἄρτιον· 6) ἐννέα χαλκᾶ ἀγγεῖα, ὧν τὸ μέγιστον ἔχον διάμετρον 0,48 μ. κοσμεῖται τὸ χεῖλος διὰ σπειροειδῶν κοσμημάτων· ἓν ἄλλο σχήματος πρόχου ἔχει περὶ τοὺς ὤμους ζώνην ἐκ δεκαεπτὰ ἐκτύπων κεφαλῶν βοῶν· 7) τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ὕψους 0,08 ἕως 0,10 μ., ὧν ἡ μία μάλιστα διατηρεῖται πολὺ καλῶς· 8) πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ὧν τινα μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων, μὴ διατηρουμένων ὅμως, ὡς συνήθως, καλῶς· 9) διάφορα μικρότερα χαλκᾶ ἀντικείμενα, ἤτοι μαχαίρια, αἰχμαὶ δοράτων καὶ βελῶν, ἓν ξυρόν, δύο κάτοπτρα, μία πόρπη κτλ. Τέλος πλεῖστα μικρὰ

κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, ἐκ κρυστάλλου, ἠλέκτρου καὶ χρυσοῦ (1).

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κατηδαφίσθη μέρος τοῦ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου οἰκοδομηθέντος κρηπιδώματος καὶ ἀπεκαλύφθη οὕτω ὁλόκληρος ἡ αὐλὴ μετὰ τῆς αἰθούσης, πρὸς δὲ καὶ ὁλόκληρον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀνδρῶνος δωμάτιον, τὸ μόνον ἐκ τοῦ γυναικωνίτου σωζόμενον, τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἔχον τρία *τοιχάλια*, δηλαδὴ χαμηλὰ θρανοειδῆ κτίσματα ἐκ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐστρωμένων δι' ὑφασμάτων ἐκάθηντο. Συγχρόνως ἐπεχειρήθη καὶ ἡ κάθαρσις τῶν δύο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἀκροπόλεως συρίγγων, ἀπεδείχθη δ' ἐνταῦθα ὅτι ἡ βορεία ἐξ αὐτῶν ἀφοῦ διασχίζῃ ὅλον τὸ πάχος τοῦ τείχους ἐγκαρσίως ἐξακολουθεῖ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ περὶ τὰ ἐννέα μέτρα· ἡ ἔξοδος ὅμως τῆς σύριγγος δὲν ἀπεκαλύφθη ἔτι, διότι διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 5,419.50.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἐδαπάνησεν ἡ Ἑταιρία, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἑνὸς μικροῦ κονδυλίου εἰς αὐτὰς ὑπηγμένου λογιστικῶς, δραχμαὶ 86,342.30, ποσὸν τοῦτο χρημάτων, ὅσον οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας εἰς ἓν ἔτος ἐδαπανήθη εἰς ἀνασκαφάς, ἂν καὶ ἔλειψε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ τέως πρόσοδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου.

Μεταβαίνομεν εἰς ἄλλα τοῦ ἔτους ἔργα τῆς Ἑταιρίας. *Ἀγοραὶ ἀρχαίων* ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος μέτριαι, ἐν ὅλῳ δραχμῶν 9,630.50. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῇ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν. Νῦν δὲ πρῶτον εἰσάγονται οἱ διττοὶ οὗτοι κατάλογοι ἐν ταῖς λογοδοσίαις.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

(1) Ἔκθεσιν πληρεστέραν μετ' εἰκόνων ἴδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888 σελ. 119 πίν. 7-10.

καὶ ἀσημάντων καὶ πλὴν τῶν ἐκ Μυκηνῶν ἐσχάτως κομισθέντων καὶ παραδοθέντων ἡμῖν διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ. Ὁ γενικὸς ἀριθμός των συμποσοῦται εἰς 17,800 (1)· Ἡ καταγραφὴ δὲ αὕτη ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἀπὸ ἐτῶν γινομένη διευκολύνθη κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος, προσληφθέντος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς α' παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἑνὸς βοηθοῦ, ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου.

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 4520, χαλκῶν 1202 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 60, μολυβδίνων 2866 (ἐξ ὧν 1347 σύμβολα, 453 σταθμά, 563 μολυβδόβουλλα), ἀργυρῶν 73, χρυσῶν 265, ὑαλίνων 356, διαφόρων ὑλῶν 347, πηλίνων ἀγγείων 4307, (ἐν οἷς τὰ 320 πήλ. θραύσματα), πηλίνων μορφῶν 1990, πηλ. λύχνων 1079, πηλ. μητρῶν 192, πηλ. σκευῶν 290, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. - Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce, Paris, 1871. - Νομίσματα δέ, μετὰ τὴν προπέρυσιν παράδοσιν τῶν πολλῶν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, εἰσῆλθαν τῷ 1888 εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἄλλα πάλιν, τὰ πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, τινὰ δὲ καὶ ἐκ δωρεῶν, τὰ ἑξῆς·

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	408	412
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	185	189
Βυζαντινά, μεσαιωνικὰ καὶ νεωτερικά· χρυσᾶ	2	
» » » » χαλκᾶ	95	
Τουρκικοὶ παράδες.	508	605
Τὸ ὅλον		1206

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Μαρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτά, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer. Athen, K· Wilberg, 1881.

Ἠνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διά τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 2968. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἴσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα *Μουσειακὰ ἔργα*, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 12,007.40.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν διὰ δαπάνης δρ. 2,613.25, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικὰ τῶν βιβλίων. Θέλει δὲ προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τά τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος*, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἐτυπώθησαν μὲν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ ἔτους 1888 ὁμοῦ ἤδη πρὸ δύο μηνῶν, δὲν διενεμήθησαν δὲ εἰσέτι, ἕνεκα δυσχερείας τινὸς τεχνικῆς, ἀπροσδοκήτως ἀναφυείσης περὶ τὴν διὰ φωτοτυπίας ἀπόδοσιν ἑνὸς τῶν πινάκων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ δυσχέρεια θὰ ὑπερνικηθῇ, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη τοῦ ἔτους ἐγκαίρως, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς ἔκδοσιν. Δὲν πρέπει δὲ οἱ παρ' ἡμῖν φιλάρχαιοι νὰ ἀσχάλλωσι πολὺ διὰ τὰς κατὰ καιροὺς ἐπερχομένας τοιαύτας βραδύτητας, ἀναλογιζόμενοι τὸ ἐν πολλοῖς ἔτι ἀκατάρτιστον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἄλλοτε εἴπομεν καὶ ἄλλας παρὰ τὴν σημερινὴν αἰτίας τῶν βραδυτήτων τούτων, ἃς κρίνομεν περιττὸν νῦν νὰ ἐπαναλάβωμεν. Σὺν τῷ χρόνῳ, ὄχι ἐν ἀκαρεῖ, θὰ κραταιωθῶμεν, ὅπως καὶ οἱ αἰῶνας ὅλους προηγησάμενοι ἡμῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ ἄλλοι λαοί.

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν Ἐφημερίδα ἐν τῷ ἔτει δρ. 4,933. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς δρ. 2,806.40. Ἀνακοινοῦμεν δὲ ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, γενομένην τῇ 10 παρελθόντος Νοεμβρίου, εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν των ἑταίρους θὰ πωλῆται εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Ἐφημερὶς ἀντὶ δραχμῶν 10, καὶ ὄχι ὅπως ἕως τώρα ἀντὶ 16.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἑταίρων ῥητέα ἔτι κρίνονται καὶ τάδε. Τῇ

20 παρελθόντος Μαΐου παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἀνθρωπολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Δρα Κλῶνα Στέφανον ὀστᾶ ἀρχαῖα ἐκ τάφων τῆς Ἐλευσῖνος.

Ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῇ 11 Φεβρουαρίου 1888 παρεδόθησαν εἰς τὸν ἔφορον ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσούνταν 351 ἀρχαῖα γλυπτὰ ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ὡσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διὰ πρωτοκόλλου τῇ 5 παρελθόντος Ὀκτωβρίου παρεδόθησαν εἰς τὸν Δρα Lolling, τὸν προσκεκολλημένον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς παιδείας κεφαλαὶ τρεῖς μαρμάριναι ἐκ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφεισῶν καὶ τηρουμένων τέως ἐν τῷ Μετσοβίῳ.

Παρελάβομεν δὲ ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσούντα διάφορα ἀρχαῖα, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν Μυκήναις ἐντολῇ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφῆς.

Ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βασ. Λεονάρδου ἀρχαῖα ἐκ τοῦ Ἀμφιαρείου κατὰ τὴν ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1888 ἔκθεσίν του καὶ τὴν μνείαν αὐτῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1888).

Ὡσαύτως ἀρχαῖα ἐξ Ἐλευσῖνος παρὰ τοῦ ἐφορεύοντος τὴν ἐκεῖ ἀνασκαφὴν τῆς Ἑταιρίας Δημ. Φιλίου, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 12 Ὀκτωβρίου, τῆς 19 Νοεμβρίου καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1888).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσῖνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκήναις. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δραχμαὶ 4,573.15. Καὶ αὗται μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν

καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσῖνι καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου δραχ. ἐν ὅλῳ 131,907.21, ὧν ἀπελήφθησαν ἤδη αἱ 95,880.70, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀποληφθήσονται.

Τελειόνοντες νῦν τὴν λογοδοσίαν ἀναγκαζόμεθα ἐκ τοῦ καθήκοντος νὰ ἐπαναλάβωμεν ὑπομνηστικῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ τελευταῖον προπέρυσι τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξέθηκε περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἐξοικίσεως τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἔνθα πρὸ ἐτῶν παρανόμως ἐνιδρύθησαν, τέλος περὶ τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμπιείου. Πάντων τούτων καὶ σήμερον μνημονεύοντες, δὲν ἀπελπιζόμεθα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας Γεώργιος Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888, ὡς ἕπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ.	10,228	—		
» Ἔκτακτοι καὶ κληροδοτήματα	»	12,057	10	22,285	10
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων.	»			7,104	78
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 40. . . . . (α)	»			8,970	—
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐκ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν.	»	3,212	—		
» » πωληθεισῶν »	»	51,242	50	54,454	50
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			2,968	—
Ϛ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ':	»			80,103	60
Ζ. Διαφορα . . . . (β)	»			4,036	23
Η. Ενοικια	»			360	—
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			2,806	40
				183,088	61

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου.	»	95,880	70		
» » » Ἑταιρίας	»	2,000	—		
ΙΑ. » Χρέους Γιανοπούλου	»	25,391	56		
ΙΒ. » Καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν	»	17,800	—	141,072	26
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων. . . .	»			324,160	87
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887	»			5,038	18

(α) Ἤτοι τῶν 30 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
40

(β) Ἤτοι ἀπὸ πώλησιν λίθων . . . . . . Δρ. 101.—
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . » 3,483.23
» ἀμοιβὴν κληρωθ. ὁμολ. τῶν 6 ἑκατομ. » 442.—
» πρόστιμον . . . . » 10.—
4,036.23

Ὅλον εἰσπράξεων. . . .	Δρ.			329,199	05

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Α. Γραφειον. Προσωπικόν	Δρ.	5,050	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικὰ	»	2,613	25	11,396	75
Β. Μουσεια. Προσωπικόν	»	6,940	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	5,067	40		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	9,630	50	21,637	90
Γ. Ανασκαφαι. Ἀκροπόλεως	»	57,959	40		
» Ὀλυμπιείου	»	6,732	—		
» Ἐλευσῖνος	»	15,816	05		
» Ἀγορᾶς	»	415	35		
» Μυκηνῶν	»	5,419	50	86,342	30
Δ. Επαρχ. Αρχαιοτητες. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			4,573	15
Ε. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			4,933	70
Ϛ. Εθνικη Τραπεζα. Ἀγορὰ μετοχῶν της	»			8,396	—
Ζ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ΄	»			38,184	79
Η. Διαφορα	»			339	20
				175,803	79

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. Εθνικη Τραπεζα. Κατάθεσις	»	17,800	—		
Ι. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	131,907	21		
» » Ἑταιρίας	.	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	»			327,511	—
Υπολοιπον τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889	»			1,688	05
				329,199	05

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887				Πράξεις κατὰ τὸ 1888			
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσις	
Α. Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισίᾳ, Ἐλευσῖνι κλπ. . .	29,080	88						
Β. Εθνικη Τραπεζα, Μετοχαὶ αὐτῆς. . (α)	114,157	10			8,396	—		
Γ. » » Καταθέσεις ἔντοκοι . .					17,800	—	17,800	—
Δ. Δημ. Χρεωγραφα . . . . (α)	94,742	92					54,454	50
Ε. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου .	51,442	82			131,907	21	95,880	70
ϛ. » » Ἑταιρίας .	1,000	—			2,000	—	2,000	—
Ζ. Χρεος Γιαννοπούλου	69,392	18					25,391	56
Η. Ταμειον τοῦ 188-.	5,038	18			324,160	87	327,511	—
	364,854	08			484,264	08	523,037	76
					364,854	08		
					849,118	16		
					523,037	76		
					326,080	40	ἰσοζύγιον	

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :
50 ὁμόλογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων
108 » » 10 »
117 » » 6 »
40 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888.

Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888			
Χρέωσις			Πίστωσις
29,080	88		
122,553	10	(α)	
40,288	42	(β)	
87,469	33	(γ)	
1,000	—		
44,000	62	(δ)	
1,688	05	(ε)	
326,080	40		
326,080	40		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ	1887	Δρ.	114,157.10			
»	1888	»	122,553.10	πλέον δρ. 8,396.—		
(β) »	1887	»	94,742.92			
»	1888	»	40,288.42	ἔλατ.	δρ.	54,454.50
(γ) »	1887	»	51,442.82			
»	1888	»	87,469.33	πλέον » 36,026.51		
(δ) »	1887	»	69,392.18			
»	1888	»	44,000.62	ἔλατ.	»	25,391.56
(ε) »	1887	»	5,038.18			
»	1888	»	1,688.05	ἔλατ.	»	3,350.13
				δρ. 44,422.51	δρ.	83,196.19
					»	44,422.51
				Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας	Δρ.	38,773.68

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους	1887	Δρ.	364,854.08
» »	1888	»	326,080.40
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω		Δρ.	38,773.68

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ		*1858 - 1887*		*1888*		*Ὅλον*	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ							
Συνδρομαι Ἐτήσιαι	Δρ.	164,147	35	10,228	—	174,375	35
» Ἔκτακτοι. . . .	»	65,246	51	10,057	10	75,303	61
» Εἰδικαὶ	»	52,745	53			52,745	53
Τοκοι καὶ Μερισματα. Ἐν γένει.	»	432,955	15	16,074	78	449,029	93
ΔημοσιαΧρεωγραφα. Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ.	»	340,894	52	54,454	50	395,349	02
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων . . .	»	15,953	25	2,968	—	18,921	25
Ακινητα. Πώλησις ἀκινήτων . .	»	10,258	93			10,258	93
» Ἐνοίκια.	»	6,730	08	360	—	7,090	08
Κληροδοτηματα	»	12,920	72	2,000	—	14,920	72
Διαφορα	»	15,980	29	4,036	23	20,016	52
Αρχαιολ. Εφημερις (παλαιὰ) καὶ κατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων.	»	1,882	18	2,806	40	4,688	58
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ.	»	8,708	20			8,708	20
Επιστροφη Χρηματων . . .	»	1,720	09			1,720	09
Λαχειον	»	1,017,888	02	80,103	60	1,097,991	62
		2,148,030	82	183,088	61	(α)2,331,119	43
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ							
Δανεια καὶ ἀπόληψις καταθέσεων .	»	164,732	14	17,800	—	182,532	14
Προκαταβολαι. Ἀποληφθεῖσαι .	»	492,030	02	97,880	70	589,910	72
Βιομηχ. Τραπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . .	»	839,116	92			(6) 839,116	92
Αποληψις Χρεους Γιαννοπούλου.	»			25,391	56	25,391	56
Παρακαταθηκαι	»	12,632	59			12,632	59
		3,656,542	49	324,160	87	3,980,703	36
Ταμειον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 . .	»	1,688	05	5,038	18	6,726	23
		3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

(α) Κύρια ἔσοδα . . . . . . Δρ. 2,331,119.43
(6) Διάφοροι λογαριασμοὶ . . . . » 1,649,583.93
Δρ. 3,980,703.36

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1888.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	*1858 - 1887*		*1888*		*Ὅλον*	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
Γραφειον. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. Δρ.	89,652	57	11,396	75	101,049	32
Μουσεια. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . »	151,758	39	12,007	40	163,765	79
Αγοραι Αρχαιοτητων. . . . »	237,539	94	9,630	50	247,170	44
Αρχαια. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	527,372	51	86,342	30	613,714	81
» Ἐπισκευαί καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,205	71			26,205	71
Επαρχ. Αρχαιοτ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων . . . »	84,323	25	4,573	15	88,896	40
» Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . « . »	3,305	83			3,305	83
Τοκοι. Ἐν γένει . . . . . »	31,786	37			31,786	37
Ακινητα . . . . »	24,838	30			24,838	30
Διαφορα. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . . »	12,799	92	339	20	13,139	12
» Προτομαὶ προέδρ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . . »	446	43			446	43
Απροβλεπτα . . . . . . »	1,886	18			1,886	18
Δημοσια Χρεωγραφα. . . . »	275,792	30			275,792	30
Μετοχαι Εθν. Τραπεζης . . »	77,226	43	8,396	—	85,622	43
Λαχειον . . . . »	434,901	87	38,184	79	473,086	66
Ακινητα. Ἐπισκευαὶ . . . . »	671	15			671	15
Αρχαιολ. Εφημ. (Νέα Γῆς Περιόδ.) »	44,395	95	4,933	70	49,329	65
	2,026,599	53	175,803	79	2,202,403	32
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
Δανεια. . . . . »	65,625	—			65,625	—
Προκαταβολαι. Ἀποληπτέαι. . »	596,778	48	133,907	21	730,685	69
Βιομηχ. Τραπεζα. . . . . »	839,116	92			839,116	92
Παρακαταθηκαι . . . . . »	10,838	57			10,838	57
Λαθη Λογιστικα . . . . . »	267	87			267	87
Εθν. Τραπεζα. . . . . . »	100,000	—	17,800	—	117,800	—
	3,639,226	37	327,511	—	3,966,737	37
Ταμειον . . . . »	19,004	17	1,688	05	20,692	22
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΒ'.

ΧΡΕΩΣΙΣ

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΒης Περιόδου, ἐπωλήθησαν κλῆροι . . . 28,801 Ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, κλήρων . 141 Ἡ πραγματικὴ πώλησις περιωρίσθη εἰς κλήρους. . . 28,660 ἀποφέροντας πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ. . Δρ.			85,980	—
Εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. » κατὰ μὲν τὸ 1887 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 19 »	5,876	40		
κατὰ δὲ τὸ 1888 διὰ διπλοτύπου » 7 »	45,464	20		
» » » 19 »	64	50		
» » » 46 »	34,574	90		
	85,980	—	85,980	—
Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέντων κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 47 . .	1,839	73	1,839	73
Δρ.	87,819	73	87,819	73

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1888

α) Μισθὸς προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 6, 25, 53, 82, 112, 137, 154, 174, 195, 216, 240 καὶ 264 πρὸς δρ. 250. . . Δρ.	3,000	—		
β) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ ἔνταλμα ἀρ. 41. »	850	—		
γ) Ἐξαργύρωσις 165 κερδησάντων κλήρων ὡς τὸ ἔνταλμα 252 . . . . . »	25,661	80		
δ) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 28,660 κλήρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 251 . . . . »	7,836	99		
ε) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἔνταλμα 253. »	836	—	38,184	79
ϛ) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κλῆροι μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι				
2. δύω ἐκ τῶν ἑπτὰ ὧν ἕκαστος κερδίζει· δραχμὰς 576 . . . . »	1,152	—		
1. Εἷς ἐκ τῶν δέκα ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 144 . . . . »	144	—		
32. Τριάκοντα δύω ἐκ τῶν 180 ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 57.60 . . . . »	1,843	20	3,139	20
			41,323	99
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			46,495	74
			87,819	73

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ.	10,228	—		
» Ἔκτακτοι καὶ κληροδοτήματα	»	12,057	10	22,285	10
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων	»			7,104	78
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 40. (α)	»			8,970	—
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐκ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	»	3,212	—		
» » πωληθεισῶν »	»	51,242	50	54,454	50
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			2,968	—
Ϛ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ΄:	»			80,103	60
Ζ. Διαφορα (β)	»			4,036	23
Η. Ενοικια	»			360	—
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			2,806	40
				183,088	61

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	95,880	70		
» » » Ἑταιρίας	»	2,000	—		
ΙΑ. » Χρέους Γιανοπούλου	»	25,391	56		
ΙΒ. » Καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν	»	17,800	—	141,072	26
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων	»			324,160	87
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887	»			5,038	18
Ὅλον εἰσπράξεων	Δρ.			329,199	05

(α) Ἤτοι τῶν 30 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
40

(β) Ἤτοι ἀπὸ πώλησιν λίθων . . . . . . Δρ. 101.—
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . » 3,483.23
» ἀμοιβὴν κληρωθ.ὁμολ. τῶν 6 ἑκατομ. » 442.—
» πρόστιμον . . . . » 10.—
4,036.23

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Α. Γραφειον. Προσωπικόν	Δρ.	5,050	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικά	»	2,613	25	11,396	75
Β. Μουσεια. Προσωπικόν	»	6,940	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	5,067	40		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	9,630	50	21,637	90
Γ. Ανασκαφαι. Ἀκροπόλεως	»	57,959	40		
» Ὀλυμπιείου	»	6,732	—		
» Ἐλευσῖνος	»	15,816	05		
» Ἀγορᾶς	»	415	35		
» Μυκηνῶν	»	5,419	50	86,342	30
Δ. Επαρχ. Αρχαιοτητες. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			4,573	15
Ε. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			4,933	70
Ϛ. Εθνικη Τραπεζα. Ἀγορὰ μετοχῶν της	»			8,396	—
Ζ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ'	»			38,184	79
Η. Διαφορα	»			339	20
				175,803	79

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. Εθνικη Τραπεζα. Κατάθεσις	»	17,800	—		
Ι. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	131,907	21		
» » Ἑταιρίας	.	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	»			327,511	—
Υπολοιπον τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889	»			1,688	05
				329,199	05

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ.	10,228	—		
» Ἔκτακτοι καὶ κληροδοτήματα	»	12,057	10	22,285	10
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων.	»			7,104	78
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 40. . . . . (α)	»			8,970	—
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐκ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν.	»	3,212	—		
» » πωληθεισῶν »	»	51,242	50	54,454	50
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			2,968	—
Ϛ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ′:	»			80,103	60
Ζ. Διαφορα . . . . (β)	»			4,036	23
Η. Ενοικια	»			360	—
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			2,806	40
				183,088	61

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	95,880	70		
» » » Ἑταιρίας	»	2,000	—		
ΙΑ. » Χρέους Γιανοπούλου	»	25,391	56		
ΙΒ. » Καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν	»	17,800	—	141,072	26
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων. . . .	»			324,160	87
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887	»			5,038	18
Ὅλον εἰσπράξεων. . . .	Δρ.			329,199	05

(α) Ἤτοι τῶν 30 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
40

(β) Ἤτοι ἀπὸ πώλησιν λίθων . . . . . . Δρ. 101.—
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . » 3,483.23
» ἀμοιβὴν κληρωθ. ὁμολ. τῶν 6 ἑκατομ. » 442.—
» πρόστιμον . . . . » 10.—
4,036.23

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Α. Γραφειον. Προσωπικόν	Δρ.	5,050	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικὰ	»	2,613	25	11,396	75
Β. Μουσεια. Προσωπικόν	»	6,940	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	5,067	40		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	9,630	50	21,637	90
Γ. Ανασκαφαι. Ἀκροπόλεως	»	57,959	40		
» Ὀλυμπιείου	»	6,732	—		
» Ἐλευσῖνος	»	15,816	05		
» Ἀγορᾶς	»	415	35		
» Μυκηνῶν	»	5,419	50	86,342	30
Δ. Επαρχ. Αρχαιοτητες. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			4,573	15
Ε. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			4,933	70
Ϛ. Εθνικη Τραπεζα. Ἀγορὰ μετοχῶν της	»			8,396	—
Ζ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ'	»			38,184	79
Η. Διαφορα	»			339	20
				175,803	79

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. Εθνικη Τραπεζα. Κατάθεσις	»	17,800	—		
Ι. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	131,907	21		
» » Ἑταιρίας	.	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	»			327,511	—
Υπολοιπον τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889	»			1,688	05
				329,199	05

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887			Πράξεις κατὰ τὸ 1888			
	Χρέωσις		Πίστωσις	Χρέωσις		Πίστωσις	
Α. Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισίᾳ, Ἐλευσῖνι κλπ. . .	29,080	88					
Β. Εθνικη Τραπεζα, Μετοχαὶ αὐτῆς. . (α)	114,157	10		8,396	—		
Γ. » » Καταθέσεις ἔντοκοι . .				17,800	—	17,800	—
Δ. Δημ. Χρεωγραφα . . . . . . (α)	94,742	92				54,454	50
Ε. Προκαταβολαι, Λογαριασμῷ Δημοσίου .	51,442	82		131,907	21	95,880	70
Ϛ. » » Ἑταιρίας .	1,000	—		2,000	—	2,000	—
Ζ. Χρεος Γιαννοπούλου	69,392	18				25,391	56
Η. Ταμειον τοῦ 188..	5,038	18		324,160	87	327,511	—
	364,854	08		484,264	08	523,037	76
				364,854	08		
				849,118	16		
				523,037	76		
				326,080	40	ἰσοζύγιον	

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :
50 ὁμόλογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων
108 » » 10 »
117 » » 6 »
40 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888			
Χρέωσις			Πίστωσις
29,080	88		
122,553	10	(α)	
40,288	42	(β)	
87,469	33	(γ)	
1,000	—		
44,000	62	(δ)	
1,688	05	(ε)	
326,080	40		
326,080	40		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ 1887	Δρ.	114,157.10			
» 1888	»	122,553.10	πλέον δρ. 8,396.—		
(β) » 1887	»	94,742.92			
» 1888	»	40,288.42	ἔλατ.	δρ.	54,454.50
(γ) » 1887	»	51,442.82			
» 1888	»	87,469.33	πλέον » 36,026.51		
(δ) » 1887	»	69,392.18			
» 1888	»	44,000.62	ἔλατ.	»	25,391.56
(ε) » 1887	»	5,038.18			
» 1888	»	1,688.05	ἔλατ.	»	3,350.13
			δρ. 44,422.51	δρ.	83,196.19
				»	44,422.51
			Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας	Δρ.	38,773.68

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους 1887	Δρ.	364,854.08
» » 1888	»	326,080.40
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω	Δρ.	38,773.68

Ν. Χαλκιόπουλος	διὰ ψήφων	78
Π. Καββαδίας	»	76
Δ. Σεμιτέλος	»	75
'Αχ. 'Αγαθόνικος	»	71
Γ. Μελισσουργὸς	»	70
Κ. Γραμματικόπουλος	»	67
Θ. Σοφούλης	»	59
'Αλ. Πασπάτης	»	55

'Ανεκηρύχθησαν δὲ σύμβουλοι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου οἱ ἑπτὰ πλειονοψηφήσαντες κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν **Στ. Δραγούμης, Δ. Φίλιος, Εὐθ. Καστόρχης, Κ. Μυλωνᾶς, 'Αντ. Οἰκονόμος, Ν. Χαλκιόπουλος. Π. Καββαδίας.** Γενομένης ἐνστάσεως παρά τινων ἑταίρων ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ θέσις τοῦ ἑβδόμου συμβούλου καὶ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος ὑπὸ τοῦ πλεονάζοντος ψηφοδελτίου ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 2αν ὥραν μ. μ.

Μετὰ μίαν δ' ἑβδομάδα, τῇ 5ῃ Μαρτίου 1889 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ π. μ. συνελθόντων τὸ τρίτον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ πρόεδρος κ. 'Αλ. Κοντόσταυλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

'Αξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐβεβαιώθη τὸ γεγονός, ὅτι ὑπῆρξε διαφορὰ κατὰ ἕνα ἀριθμόν, μεταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἑταίρων καὶ τῶν ψηφοδελτίων τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ, διότι ὡς ψηφοφορήσαντες μὲν ἑταῖροι ἐσημειώθησαν 149, ψηφοδέλτια δὲ εὑρέθησαν 150.

'Επειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος τῶν ἐπιτυχόντων Συμβούλων ὑπερέ-

βαινε κατὰ μίαν μόνον ψῆφον τὸν πρῶτον ἐπιλαχόντα, ἡ εἰρημένη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπηρεάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐὰν τὸ ἓν ἐκεῖνο πλεονάζον ψηφοδέλτιον ἀφῃρεῖτο, θὰ ἐπήρχετο ἰσοψηφία μεταξὺ ἀμφοτέρων ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέτερος αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐγκύρως ἐκλεχθείς.

Περὶ τούτου δέ, ἐκτὸς τῶν τότε ἀμέσως γενομένων παρατηρήσεων, ὑπεβλήθη τὴν ἐπιοῦσαν πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ ἔγγραφος αἴτησις διαφόρων ἑταίρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ δύο ψηφολέκται, διὰ τῆς ὁποίας κατηγγέλλετο τὸ εἰρημένον γεγονὸς καὶ ἐπεζητεῖτο σχετικῶς πρὸς αὐτὸ ἡ νόμιμος θεραπεία.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐξετάσαν ἐγγύτερον καὶ κατ' οὐσίαν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εὗρεν ὅτι ἡ διαφορὰ ἐκείνη μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, δὲν ὑφίστατο πράγματι, διότι ἡ κατὰ ἓν ὄνομα ἐπὶ ἔλαττον προκύψασα διαφορὰ προήρχετο ἐκ τῆς κατὰ παραδρομὴν παραλείψεως νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ψηφοφορησάντων. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ὡρισμένως ὅτι ἦτο τὸ τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ κυρίου Καρολίδου, ὅστις καίτοι εἶχε ψηφοφορήσει, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων διαφόρων παρισταμένων, δὲν εἶχεν ἐν τούτοις σημειωθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ ὡς ψηφοφορήσας.

Τούτου οὕτως ἐξακριβωθέντος τὸ Συμβούλιον παμψηφεὶ ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἕβδομον Σύμβουλον ἦτο νόμιμος καὶ ὅτι ἑπομένως καὶ ὁ κύριος Καββαδίας ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς νομίμως ἐκλεχθείς.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε περιπλέον ὅτι εἶχε καὶ ἕτερον καθῆκον, τὸ καθῆκον δηλαδὴ ν' ἀνακοινώσῃ τὰ εἰρημένα πρὸς τὴν συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συγκαλέσῃ σήμερον, ὥστε νὰ βεβαιωθῇ οὕτω καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ νόμιμον τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ὡς πρὸς ὅλους τοὺς Συμβούλους καὶ νὰ ἀποκλεισθῇ ἑπομένως πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδεχομένη ὑπόνοια.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐπεκύρωσε τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ Συνελεύσει ἀνακηρυχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς πρὸς τὸν ἕβδομον σύμβουλον καὶ διελύθη ὥρᾳ 10 ¹/₄ π. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ(1)

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐθν. Πανεπιστημιον.	Δρ.	1000.—	Βουκρας Δ.	Δρ.	15.—
Μονη Πεντελης	»	100.—	Βουλγαρης Ν.	»	15.—
Αγαθονικος Αχ.	»	15.—	Βουρτσελας Ιω.	»	15.—
Αθανασιαδης Απ.	»	15.—			
Αναργυρος Ι.	»	15.—	Γαλανης Εμ.	»	15.—
Αναστασιου Ν.	»	15.—	Γενναδιος Π.	»	30.—
Ανδροπουλος Στ.	»	15.—	Γιαννουλης Β.	»	15.—
Ανεζης Δημ.	»	15.—	Γραμματικοπουλος Κ.	»	15.—
Αντωνιαδης Αντ. Ι.	»	15.—	ΓρηγοριανοπουλοςΑχ.	»	15.—
Αποστολιδης Ν. Χ.	»	15.—			
Αργυροπουλος Ιακ.	»	25.—	Δαμαλας Ν.	»	15.—
Αργυροπουλος Π. Π.	»	15.—	Δαμβεργης Αν.	»	15.—
Αρεταιος Θ.	»	15.—	Δαμβεργης Ν.	»	15.—
			Δαμιραλης Μ.	»	15.—
Βαρελιδης Αν.	»	15.—	Δεμερτζης Αλ.	»	25.—
Βαρουχας Αλ.	»	15.—	Δηλιγιαννης Θ.	»	15.—
Βασης Σπ.	»	15.—	Δημιτσας Μ. Γ.	»	15.—
Beck K.	»	15.—	Διοσκοριδης Χ.	»	15.—
Βελεντζας Σ.	»	15.—	Doerpfeld W.	»	15.—
Βλαστος Κ.	»	25.—	Δουρουτης Αθ.	»	15 —

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλεῖσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομὴν διὰ τὸ ἔτος 1888 ἑταίρων.

Δουρουτης Σπ.	Δρ.	15.—
Δραγουμη Ελιζα Σ.	»	15.—
Δραγουμης Στ.	»	15.—
Ευαγγελιδης Μ.	»	20.—
Ζαχαριου Δ. Π.	»	15.—
Ζευκινης Ιω.	»	15.—
Ζησιου Κ.	»	15.—
Θεολογης Π.	»	50.—
Θεοφιλατος Ιω.	»	15.—
Θοιβιδοπουλος Γ.	»	20.—
Ιασεμιδης Π.	»	15.—
Ιασονιδης Ον.	»	20.—
Ιατριδης Ευθ.	»	15.—
Ιωαννου Ιω.	»	15.—
Ιωαννου Σωτηριος	»	15.—
Καββαδιας Π.	»	15.—
Καζαζης Ν.	»	15.—
Καλαποθακης Μ.	»	15.—
Καλλιγας Π.	»	15.—
Καλογεροπουλος Θ.	»	15.—
Καλογεροπουλος Π.	»	15.—
Κανελλης Αντ.	»	40.—
Κανελλοπουλος Η.	»	15.—
Κανελλοπουλος Θ.	»	15.—
Καραπανος Κ.	»	25.—
Καρολιδης Π.	»	15.—
Κασδονης Γ.	»	15.—
Κασδονης Σ.	»	15.—
Κασιματης Κ.	»	20.—
Καστορχης Ε.	»	15.—
Κατακουζηνος Αλ.	»	15.—
Κατερινοπουλος Δ.	»	15.—
Κατριβανος Αθ.	»	15.—
Kaverau G.	»	25.—
Κετσεας Θ.	»	15.—
Κοκιδης Δ.	»	15.—
Κολυβας Αλ.	»	15.—
Κοντος Κ.	»	15.—
Κοντοσταυλος Αλ. Α.	»	15.—
Κορωναιος Π.	»	15.—
Κουλουμοπουλος Θ.	»	15.—
Κουμανουδης Αν. Ι.	Δρ.	15.—
Κουμανουδης Στ. Α.	»	15.—
*Κουντουριωτης Δ.	»	30.—
Κοφινιωτης Ευαγγ.	»	15.—
Κρεμος Γ.	»	15.—
Κρητικος Γ.	»	15.—
Κρινος Γ.	»	15.—
Κυριακιδης Ιω.	»	15.—
Κυριακοπουλος Δ.	»	15.—
Κυριακος Αλ.	»	15.—
Κυριακος Ιω.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Αν.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Π.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Στ.	»	15.—
Κωστης Κ. Ν.	»	15.—
Λαζαρης Χρ.	»	20.—
Λακων Β.	»	15.—
Λαμπρινιδης Μ.	»	15.—
Λεοναρδος Β. Ι.	»	15.—
Λιβας Αναστ.	»	15.—
Lolling H.	»	20.—
Λουντζης Αν.	»	50.—
Lueders O.	»	25.—
Λυρης Ιω.	»	25.—
Μαγγιωρος Γ.	»	20.—
Μακκας Δ.	»	25.—
Μαλικοπουλος Θ.	»	15.—
Μαντζακος Χ.	»	15.—
Μαρκοπουλος Ιω.	»	15.—
Μαυρομιχαλης Κυρ.	»	15.—
Μελας Μ.	»	25.—
Μελισσουργος Γ.	»	15.—
Μηλιαρακης Αντ.	»	15.—
Μηλιαρακης Σπ.	»	15.—
Μιστριωτης Γ.	»	15.—
Μοσχοβακης Γ. Ν.	»	15.—
Μουσης Ιω.	»	15.—
Μουστακας Ευαγγ.	»	18.—
Μπαλιδης Κ.	»	15.—
Μπουκης Εμ.	«	15.—
Μπουκης Ι.	»	15.—
Μυλωνας Κυρ.	»	15.—

Νεγρεποντης Μ. . . Δρ. 15.—
Νεγρης Ν. . . . . . » 15.—
Νεγρης Φ. . . . . . » 15.—
Νικολαΐδης Γ. . . » 15.—
Νικολαΐδης Ρ. . . » 15.—
Νικολοπουλος Π. . » 15.—

Ξανθοπουλος Κ. . . » 15.—
Ξυθαλης Ιω. . . . . » 20.—

Οικονομιδης Β. Τ. . » 15.—
Οικονομιδης Προκ. . » 15.—
Οικονομος Αντ. . . » 15.—
Οικονομου Κ. . . » 15.—

Παγκαλος Θ. . . . . » 25.—
Παντaζιδης Ιω. . . » 15.—
Παπαβασιλειου Γ. . » 15.—
Παπαγεωργιου Αθ. . » 15.—
Παπαγεωργιου Δ. . . » 15.—
Παπαγιαννοπουλος Ν. » 15.—
Παπαδημητρακοπουλος Θ. 15.—
Παπαδοπουλος Χρ. . » 15.—
Παπαϊωαννου Λ. . . » 20.—
Παπανικολαου Β. . . » 15.—
Παπαρρηγοπουλος Π. » 15.—
Παππος Δ. . . . . . » 30.—
Παρισης Στ. . . . . » 15.—
Πασπατης Αλ. . . . » 15.—
Πασχαλης Λ. . . . . » 15.—
Πατρικιος Β. . . . . » 15.—
Παυλακης Ν. . . . . » 15.—
Παυλιδης Π. . . . . » 15.—
Περρης Π. . . . . . » 15.—
Περρης Σπ. . . . . » 15.—
Πολιτης Ν. Γ. . . » 15.—
Προκοπιος Αθηνων . » 15.—
Πρωτοδικος Ιω. . . » 15.—

Ραλλης Π. . . . . . » 15.—
Ρανδας Λ. . . . . . » 15.—
Ρενιερης Μ. . . . . » 15.—

Ῥοδιος Ιω. . . . . . Δρ. 30.—
Ρουκης Αρ. . . . . » 20.—
Ρωμαΐδης Κ. . . . » 15.—
Ρωμανος Αθ. . . . . » 30.—
Ρωμας Καισ. . . . . » 15.—

Σακελλαροπουλος Σπ. » 15.—
Schliemann H. . . » 25.—
Σεμιτελος Δ. . . . » 15.—
Σκορδελης Βλ. . . . » 15.—
Σκουζε Π. Γ. . . . » 15.—
Σκουλουδης Στ. . . » 15.—
Σκυλισσης Ι. Ι. . . » 15.—
Σουγκρας Σ. . . . . » 15.—
Σοφουλης Θ. . . . . » 15.—
Σπαθης Ν. . . . . . » 15.—
Σταης Βαλ. . . . . » 15.—
Στεφανος Κυπ. . . » 15.—
Στεφανου Στεφ. . . » 15.—
Σχινας Β. . . . . . » 15.—

Τερτσετης Αν. . . » 20.—
Troump Eug. . . . » 25.—
Τσουντας Χρ. . . . » 15.—

Φερμπος Π. . . . . » 15.—
Φιλαδελφευς Νικ. Θ. » 15.—
Φιλιος Δ. . . . . . » 15.—
Φιλιππιδης Γ. Σ. . . » 15.—
Φιντικλης Σπ. . . . » 15.—
Φωκιανος Ιω. . . . » 15.—
Φωστηροπουλος Κ. . » 15.—

Wolters P. . . . . » 25.—

Χαλκιοπουλος Ν. . . » 15.—
Χατζιδακης Γ. . . . » 15.—
Χατζιδακης Ιω. . . » 15.—
Χατζοπουλος Ν. Α. . » 15.—
Χρυσοχοος Μ. . . . » 15.—

Ziller E. . . . . . » 15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Δημος Πειραιεων	Δρ.	100.—	Κολυμβας Γ.	Δρ.	20.—
Αντωνιαδης Ανδρ.	»	15.—	Κονταρατος Α.	»	15.—
Γιαννοπουλος Χρ.	»	15.—	*Μελετοπουλος Α.	»	30.—
Δραγατσης Ι. Χ.	»	15.—	Μουτσοπουλος Τρ.	»	15.—
Ζαννετος Γ.	»	15.—	Oberg Εμ.	»	15.—
Ιωαννου Π.	»	40.—	Παπαναστασιου Π.	»	15.—
Καστριωτης Χρ.	»	50.—	Σταης Β.	»	20.—

ΕΝ ΣΥΡῼ

Δημος Ερμουπολιτων . . . . Δρ. 200.—

ΕΝ ΑΙΓΙΝῌ

Ηρειωτης Π. . . . . Δρ. 15.—

ΕΝ ΒΟΙΩΤΙᾼ

Μονη Πελαγιας. . . . . Δρ. 25.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚῼ

Δραγουμης Μ. εν Βιεννῃ	Δρ.	50.—
Κεπετζης Σταυρ. εν Κωνσταντινουπολει	»	15.—
Βικελας Δ. εν Παρισιοις	»	20.—
Σουτσος Αλ. εν Παρισιοις	»	50.—
*Ludlow W. εν Νεᾳ Υορκῃ	»	61.40

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

American journal of archaeology. Vol. IV, 1-3. Baltimore 1888.

Anales del Museo nacional. República de Costa Rica. Tom. I. San José, 1888.

Annales de la Société academique d'architecture de Lyon. Tom. VIII, 1883-86. Lyon, 1887.

Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1887. Paris, 1887.

Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. Jahrg. XII, 2. Wien, 1888.

Archaeological Institute of America.—Reports of the american School of Athens, 1885-87. Cambridge, 1887.— Papers of the american Shool of classical studies at Athens. Vol. II-IV, 1883-86. Boston, 1888.

Bethe, Er., Quaestiones diodoreae mythographae. Gottingae, 1887.

Bie, Osc., Die Musen in der antiken Kunst. Berlin, 1887.

Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1888.

Bulletin de Correspondance Hellénique. XII. Athènes, 1888.

Bulletin de l'Institut national genevois. Tom. XXVIII, Genève, 1888.

Bullettino di archeologia e storia Dalmata. Anno X, N° 12. Spalato, 1887.

Cambridge antiquarian Society. Report and Communications, N° XXVIII. Cambridge, 1888. Octavo Publications, N° XXIV. Cambridge, 1888.

Cincinnati Museum Association. Report, 1887. Cincinnati, 1888.

Corpus Inscr. atticarum Vol. II, 3. Berolini, 1888,

Δελτίον ἀρχαιολογικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς γενικῆς Ἐφορείας

τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1888. (Σελ. 1-208).
Dietrichson, L., Antinoos. Eine Kunstarchaeologische Untersuchung. Christiania, 1884.
Drachmann, A. B., Catuls digtning. Kjobenhavn, 1887.
—Guderne hos Vergil. Kjobenhavn, 1887.
Δράκου Εὐστρ., Μικρασιαναὶ πραγματεῖαι ἱστορικαὶ καὶ τοπογραφικαί. Ἀθήνησι, 1888.
Duemmler, Ferd., Antisthenica. Halis.
Εὐριπίδου δράματα ἐξ ἑρμηνείας καὶ ἀναγνώσεως Δ. Ν. Βερναρδάκη. Τόμος Α'. Φοίνισσαι. Ἀθήνησιν, 1888.
Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar, 1887. Christiania, 1888.
Gazette hebdomadaire de médecine et de chirourgie. Tom. II, N° 38. Paris, 1855.
Halbherr e Orsi. Antichita dell'antro di Zeus Ideo. Tav. XII. Firenze, 1888.
Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. I-III, 1886-88. Berlin, 1887-89.—Antike Denkmäler. Bd. I 1-2, 1886-87. Berlin, 1887-88.—Ergänzungsheft I. Die Calenderbilder des Chronographen von Jahre 354 von J. Strzygowski. Berlin, 1888.
Journal of hellenic studies. Vol. IX, 1. London, 1888.
Judeich, W., Caesar im Orient. Leipzig, 1885.
Kansas Academy of science (Transactions of the). 1885-86. Vol. X. Topeka, 1887.
Κατάλογος τῶν ἐκτυπωθέντων βιβλίων ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἀδελφῶν Περρῆ ἀπὸ τοῦ 1868-1887. Ἀθήνησι, 1888.
Kirchhoff, A., Inschriften von der Akropolis zu Athen (Sitzungsberichte d. Ak. d. Wiss. VIII, XI. Berlin, 1888).
Κλεομένους, Κλ., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πυροβολικοῦ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
Κωνσταντινίδου, Ἰω., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πεζικοῦ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Λογιωτατίδου, Σπ., Ὀνάτας. Τὰ αἰγινητικὰ ἀγάλματα καὶ ἡ αἰγιναία τέχνη. Ἐν Βερολίνῳ, 1862.

Μελετοπούλου, Ἀλ., Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ περὶ τῆς σκευοθήκης τοῦ Φίλωνος. Ἐν Ἀθήναις, 1882.

Mémoires de l'Academie des sciences de Toulouse. Tom. VIII-IX. Toulouse, 1886-87.

Mémoires de la Société royale des antiquaires du nord. Nouvelle serie 1887 p. 225-306. Copenhage.

Memoria de la Secretaria de Gobernacion Policia y Fomento. Costa Rica, 1888.

Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIII. Athen, 1888.

Montelius, Osc., Guide to the collection of the national historical Museum. Stockholm, 1887.

Murdoch, D. B., A note on Indo-european phonology. London, 1887.

Παρασκευοπούλου, Θεμ., Ἱστοριογραφικὴ περιγραφὴ τῆς Ἀγχιάλου μετὰ πίνακος τῶν νομισμάτων αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1888.

Peabody Museum. Report of the Trustees, Vol. IV, N° 1. Cambridge, 1887. Archaeological and ethnological papers. Vol. I N° 1. Cambridge, 1888.

Phillips. H., First contribution to the study of folk-lore of Philadelphia and its vicinity, 1888.

Schriften der Universität zu Kiel für das Jahr 1887-88. Kiel, 1887-88.

Σοφούλη, Θ., Περὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀττικοῦ ἐργαστηρίου. Ἀθήνησι, 1887.

Stenersen, L. B., Udsigt over den romerske satires forskjellige arter og deres oprindelse. Kristiania, 1887.

—Catul's digtning. Kristiania, 1887.

Svoronos, J. N., Scenen aus der Ilias auf einem etruskischen Sarkophage. Berlin, 1886.

—The inscription Tisyroi on coins of Gortyna. London, 1887.

— Ueber einige bis jetzt unbestimmte kretische Münzen. Berlin.
Télfy, Iv., Harom franczia hellenista és a volapük. Budapest, 1888.
University Studies. Vol. I N° 1. Lincoln, Nebraska, 1888.
Vedel, E., Bornholms oldtidsminder og oldsager. Kjobenhavn, 1886.
Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. X 1, 3, 4 Agram, 1888.
Χατζιδάκη, Ἰωσ., Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου ἀρχαιοτήτων. Ἐν Ἡρακλείῳ, 1888.
Χιώτου, Π., Ἱστορικὰ ἀπομνημονεύματα Ἑπτανήσου. Τόμος 6. Ζάκυνθος, 1888.

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Baumeister, A., Denkmäler d. klassischen Altertums, 1-3. München, 1885-88.
Belger, Chr., Beiträge zur Kenntnis der griechischen Kuppelgräber. Berlin, 1887.
Böticher, Ad., Die Akropolis von Athen. Berlin, 1888.
Brückner, A., Von den griech. Grabreliefs. Wien, 1888.
Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, I-II. 4, II. Göttingen, 1888.
Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités. 12me fasc. Paris, 1888.
Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. 5me fasc. (Vases peints), 6me fasc. (Mélanges). Paris, 1888.
Gazette archéologique. Vol. XIII. Paris, 1888.
Head, B. V., Catalogue of greek coins in the British Museum. Attica, Megaris, Aegina. London, 1888.
Hehn, V., Kulturpflanzen und Hausthiere. Berlin, 1887.

Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. II, 2. Freiburg, 1888.

Hubo, G., Originalwerke in der archäol. Abteilung des arch. Institutes d. Universität. Göttingen, 1887.

Jahn, Otto., Vasenbilder. Hamburg, 1839.

— Promethée. Paris, 1848.

— Ueber ein griech. Terrakotta-relief. 1848.

Kiepert, H., Atlas antiquus. 8η ἔκδοσις.

Κορδέλλα Ἀνδρ., Στοιχεῖα ὀρυκτολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1888.

Lebas et Waddington·, Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure. Itineraire, Inscriptions grecques et latines, Monuments figurés, Architecture. 6 vol. Paris, 1847-77.

Lenormant, Car., Quaestio cur Plato Aristophanem in convivium induxerit. Parisiis, 1838.

— Note sur un vase panathénaïque. Paris, 1888.

— Lettre à M. J. de Witte sur trois nouveaux vases historiques. Paris, 1848.

— Explication d'un vase de la galerie de Florence. Paris, 1850.

Maspero, G., Histoire ancienne des peuples de l'Orient. Paris, 1886.

Meier und Schömann., Der attische Process neu bearbeitet von J. Lipsius. Bd. I-II. Berlin, 1887.

Merkbuch Alterthümer aufzugraben und aufzubewahren. Berlin, 1888.

Milchhöfer, A., Die Anfänge der Kunst in Griechenland. Leipzig, 1883.

Millin, A. L., Aegyptiaques ou recueil de quelques monuments aegyptiens inédits. Paris, 1816.

Neroutsos-Bey., L'ancienne Alexandrie. Étude archéologique et topografique. Paris, 1888.

Nicolini, Ant., Quadro in Musaico. Seconda editione. Prato, 1832.

Notice d'une collection des vases peints tirés des fouilles

faites en Étrurie par feu le prince de Canino. Paris, 1845.
Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. 3ᵉʳ Bd. 5ᵉˢ Buch. Apollon. Leipzig, 1887.
Panofka, Th., Lettera intorno gli ultimi scavi di Pompei. 1847.
Paucker, C., Demophon oder Orestes. 1848.
Παπαϊωάννου, Α., Ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τόμ. Α'. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
Rayet-Collignon., Histoire de la céramique grecque. Paris, 1888.
Revue archéologique. Tom. XI-XII, Paris, 1888.
Ross, L., Archäologische Aufsätze. Bd. I-II. Leipzig, 1855-61.
Roulez, J., Choix de vases peints du Musée d'antiquités de Leide. Gand, 1854.
Salzmann, Aug., Nécropole de Camiros. Pl. 60. Paris, 1875.
Schmidt, Ad., Handbuch d. griech. Chronologie, herausgegeben von Fr. Rühl. Jena, 1888.
Schrader, O., Sprachvergleichung und Urgeschichte. Jena, 1883.
Smith, A. H., A catalogue of engraved gems in the british Museum. London, 1888.
Urlichs, L., Die Apsis der alten Basiliken. Greifswald, 1847.
Vogel, A., Hercules secundum graecorum poetas et historicos antiquiores descriptus et illustratus. Halis Saxonum, 1830.
Wieseler, Fr., Mars victor. Göttingen.
— Dionysos oder Acheloos, 1847.
— Das Orakel des Trophonios. Gottingen, 1848.
Winnefeld, H., Beschreibung der Vasensammlung zu Karlsruhe. Karlsruhe, 1887.
Witte, J (de)., L'expiation d'Oreste. Paris, 1850.

Zeitung (archäologische). Herausg. von Ed. Gerhard. Bd. 1-20, 1843-1862. 23-24, 1865-1866. Register z. arch. Zeitung. Jahrg. I-XLIII. Berlin, 1886.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Στήλη ἐνεπίγραφος. Περὶ ἀπελευθερώσεως δούλων τῆς πόλεως Ἄλου ἐν Φθιώτιδι. Ὑψ. 1.33. Λίθ. 4296 (ἐξεδ. Bull. de Cor. Hell. 1887 σ. 364). Δῶρον Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου.

Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δακτυλιόλιθοι δεδεμένοι εἰς χρυσοῦν περιδέραιον σημερινῆς κατασκευῆς: Σάρδιος. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια ἀπέναντι ἀλλήλων. — Ὄνυξ. Δαίμων θανάτου. Πρ. ἀρ. γράμματα PBL. — Σαρδόνυξ. Γυνὴ στηριζομένη ἐπὶ στήλης καὶ ὑποβαστάζουσα τῇ ἀριστερᾷ κεφαλὴν γυναικείαν. — Σάρδιος. Κένταυρος πρ. ἀρ. κρατῶν κλάδον. — Ἴασπις πρασίνη. Τέθριππον καὶ πρὸ αὐτοῦ Τύχη καὶ Νίκη. — Σάρδιος. Ζεὺς καθήμενος κρατῶν δόρυ καὶ κεραυνόν· κάτω Ἀετός. — Σαρδόνυξ. Σκορπίος. — Σάρδιος. Νίκη πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Νέμεσις πρ. ἀρ. — Σάρδιος. Νεανίας πρ. ἀρ. κρατῶν δόρυ. — Σάρδιος. Ἶσις πρ. ἀρ. θηλάζουσα τὸν Ὧρον. — Σαρδόνυξ. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. — Σάρδιος. Πλούτων καθήμενος πρ. ἀρ. — Ἴασπις κεραμόχρους. Ἔρως κρατῶν βότρυν καὶ λαγωβόλον. — Σάρδιος. Ἀφθονία πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Ἀπόλλων κιθαρῳδὸς πρ. δ. καὶ γράμματα: ATA. — Σάρδιος. Προτομὴ νεανικὴ ἐστεμμένη πρ. ἀρ. καὶ πρὸ αὐτῆς κλάδος. — Ἴασπις κεραμόχρους. Ἀσκληπιὸς πρ. δ. — Ἀμέθυστος. Μορφὴ πάνθεος πρ. δ. (Ἀθηνᾶ, Νίκη καὶ Τύχη). — Σάρδιος. Σύμπλεγμα (κεφαλὴ ἐλέφαντος καὶ τρία προσωπεῖα). — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Ἔρως πρ. ἀρ. κρατῶν λύραν. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Τιβερίου (;) πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Γυνὴ θέτουσα τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῶν ὤμων παιδὸς γυμνοῦ. Ἄνωθεν τοῦ

παιδὸς ἀκτῖνες. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀπόλλωνας πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Διὸς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Ἡρακλέους πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. Λίθ. 4310 - 47. Δῶρον Ἰ. Πεσμαζόγλου.

Πήλινα.

Κότυλος. Γραφ. μέλ. Ἔδαφ. ἐρυθρ. Σατυρικὴ παράστασις ταχείας ἐργασίας. Ἀνὴρ βαίνων πρ. ἀρ. Βοιωτίας. Ὑψ. 0.06 Π. Αγγ. 3560. Δῶρον Δ. Μπέλλου.

Παναθηναϊκοῦ ἀμφορέως τεμάχιον. ///ΘΕΝΕΘΕΝΑ///. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4289. Δῶρον Ι. Π. Λάμπρου.

Σκεῦος (κρόταλον) ἔχον ἔντυπα ἀνθέμια. Π. Σκ. 284. Δῶ-Αὐγ. Στογιάννου.

Πινακίδιον διάτρητον. Ἐπιγραφὴ γραπτή: ΠΑΝΔΙΟΝΙϵ| ϵΤΕΙΡΙ///ϵ. Ἀττικῆς. Π. Σκ. 284. Δῶρον H. Lolling.

Πὰν τραγοσκελὴς ἀνακεκλιμένος κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ῥυτόν. Μήκ. 0.12. Βοιωτίας Π. Μ. 1084. Δῶρον Α. Παπαδήμου.

Κεφαλαὶ τρεῖς κολοβαὶ γυναικείων ἀγαλματίων. Ὑψ. 0.06-10. Κεφαλληνίας. Π. Μ. 1970-72. Δῶρον Γ. Λασκαράτου.

Κεφαλὴ κολοβὴ ἀγαλματίου ἀνδρικοῦ σατυρικοῦ. Ὑψ. 0.07. Ἀθηνῶν. Π. Μ. 2065. Δῶρον Μιχ. Γεωργίου.

Χαλκᾶ.

Κάλπη χαλκῆ κολοβὴ ἔχουσα διπλᾶς τοξοειδεῖς λαβάς. Ὑψ. 0.23. Ναρθάκης. Χ. 1159. Δῶρον Ἐπ. Δημολούλια.

Κάλπη Χαλκῆ ὀστεοδόχος μετὰ πώματος προσαρμόζοντος διὰ τεσσάρων ἥλων. Ὑψ. 0.26. Λαυρίου. Χ. 1176. Δῶρον Μιλτ. Ζάνου.

Νομίσματα.

Δίδραχμον βοιωτικόν. Ἀσπὶς βοιωτική.)(Ἀμφορεὺς καὶ ἄνωθεν βότρυς. ΕΥΓΑΡΑ. Ν. 1012. Δῶρον Π. Γενναδίου.

Νόμισμα χαλκοῦν Ἀλεξανδρείας Τρῳάδος. Κεφαλὴ Κομμόδου πρ. δ.)(Ἵππος βόσκων πρ. δ. Ν. 1013. Δῶρον Δ. Ν. Κωττάκη.

Νομίσματα χαλκᾶ ἐνενήκοντα ἑλληνικὰ (αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ) ἐν οἷς Τόμεως, Περινθίων, Αἰνίων, Θάσου, ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινά· τὰ πλεῖστα ἐφθαρμένα, Ν. 1014-1103. Δῶρον Ντέκα Νίκου.

Νομίσματα ἐννέα χαλκᾶ ἑλληνικὰ (Σικυῶνος καὶ Κορίνθου) καὶ βυζαντινὰ καὶ εἷς ὀβολὸς Σικυῶνος, πάντα ἐφθαρμένα Ν. 1133-1142. Δῶρον ἀνωνύμου.

Νομίσματα χαλκᾶ ἑξήκοντα καὶ τρία ἑλληνικὰ (ἐν οἷς Ἐρεσοῦ, Περπερηνῶν) ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ εἷς ὀβολὸς Κνίδου, πάντα ἐφθαρμένα. Ν. 1143-1206. Δῶρον ἀνωνύμου.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Λουτροφόρος κολοβή. Ἀνάγλυπτος παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιοῦται ἑτέραν ἱσταμένην· μεταξὺ αὐτῶν πρεσβύτης προσβλέπων πρὸς τὴν καθημένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΑΡΙϹΤ/////////////////ΚΑΛΛΙϹΤΟΜΑΧΗ|ΑϹ..ΝΟΥΑΛΙΜΟΥϹΙΟ, ἀριστερά: ΤΙΜΑΓΟΡ..|ΤΙΜΟΔΗΜΟ.|ΑΛΩΠΕΚΗ... Ὕψ. 0.73. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4267.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. δ. δεξιοῦται ἑτέραν ἱσταμένην· μεταξὺ αὐτῶν πρεσβύτης βλέπων πρὸς τὴν ἱσταμένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ|ΤΙΜΟΔΗΜΟΥ|ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ, ἀριστερά: ΚΑΛΛΙϹΤΟΜΑΧ/////////////////////|ΑΛΙΜΟΥϹΙΟ//////////////. Ὕψ. 0.76. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4268.

Κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ παναρχαίου ἀγαλματίου. Ἔχει σχῆμα ᾠοειδές. Ῥίς, ὦτα καὶ στόμα δεδηλωμένα πλαστικῶς, οἱ

ὀφθαλμοὶ ἐζωγραφημένοι μέλανι καὶ κιτρίνῳ χρώματι· κάτωθεν τῶν ὀφθαλμῶν κάθετοι γραμμαὶ ἐρυθραί. Ὕψ. 0.28. Ἀμοργοῦ. Λίθ. 4270.

Τεμάχια ὀκτὼ συμπλέγματος Ἀθηνᾶς (;) καὶ Γίγαντος (;) ἄνευ κεφαλῶν μετὰ μέρους τῆς πλίνθου. Ὕψ. 0.43, μήκ. 0.69. Ἀττικῆς. Λίθ. 4339.

Τεμάχιον μεγάλου νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Σώζεται κεφαλὴ γυναικὸς μετὰ τοῦ στήθους. Ἐπιγραφή: ΣΩΣΤΡΑΤΗ. Ὕψ. 0.63. Ἀττικῆς. Λίθ. 4341.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιοῦται νέον πρὸ αὐτῆς ἱστάμενον. Παρὰ τῇ καθημένῃ ἵσταται παιδίσκη καὶ ὀπίσω τοῦ νέου παῖς κρατῶν περικεφαλαίαν καὶ ἀσπίδα. Ἐπιγραφή: ΕΥΘΙΡΠΟΣΧΟΛΛΕΙΔΗΣ | ΓΕΙΣΙΑ. Ὕψ. 0.70. Μαραθῶνος. Λίθ. 4342.

Ἄγαλμα γυναικός, φυσικοῦ μεγέθους τέχνης ῥωμ. χρόνων, κατ' ἐνώπιον ἱσταμένης ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ καλύπτοντι αὐτὴν ἀπὸ κεφαλῆς. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀνέχει τὸ ἱμάτιον, ἡ ἀριστερὰ ἐλλείπει. Ῥίς, κάτω χεῖλος καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὕψ. 1.80. Θήρας. Λίθ. 4354.

Ἄγαλμα γυναικὸς ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω κατὰ τὴν στάσιν καὶ περιβολὴν καὶ τῆς αὐτῆς τέχνης. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον, ἡ δὲ ἀριστερὰ καὶ μέρος τοῦ σώματος ἐλλείπουσι. Τὸ πρόσωπον λίαν λελωβημένον, Ὕψ. 1.55. Θήρας. Λίθ. 4355.

Ἀνάγλυφον Κυβέλης τῶν συνήθων λίαν βεβλαμμένον. Ὕψ. 0.40. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4356.

Κεφαλὴ γυναικεία βεβλαμμένη. Ὕψ. 0.20. Λίθ. 4360.

Στήλη νεκρικὴ μετ' ἀναγλύφου γυναικὸς καὶ κυναρίου ἀναρριχωμένου ἐπ' αὐτήν. Ἐπιγραφή: ΔΕΞΙΓΓ///. Ὕψ. 0.34. Πειραιῶς. Λίθ. 4361.

Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας κολοβός. Ἡ κεφαλὴ βεβλαμμένη. Ὕψ. 0.28. Πειραιῶς. Λίθ. 4385.

Στήλη ἀναθηματικὴ ἐνεπίγραφος μετ' ἀναγλύφου ὄφεως. Ὕψ. 0.26. Πειραιῶς. Λίθ. 4386.

Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας· ἡ κεφαλὴ κολοβή. Ὕψ. 0.73. Πειραιῶς. Λίθ. 4405.

Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον κολοβόν. Μορφαὶ πέντε ἀνδρικαὶ καὶ γυναικεῖαι. Ὕψ. 0.30. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4465.

Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον. Μορφαὶ τέσσαρες· ἀνὴρ καὶ γυνὴ καὶ δύο παῖδες πρ. δ. Ὕψ. 0.35. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4489.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στρογγύλοι καὶ ἐλλειψοειδεῖς γλυπτοὶ λίθοι διάτρητοι τῶν λεγομένων νησιωτικῶν. — Ἀργιλλόλιθος. Δύο τετράποδα κερασφόρα ζῶα ἀπέναντι ἀλλήλων. — Στεατίτης. Πτηνὸν πρ. ἀρ. — Στεατίτης. Λέων πρ. δ. — Στεατίτης. Αἴγαγρος (;) πρ. δ. — Πρασόχρους. Τετράπουν κερασφόρον κατακείμενον πρ. δ. Ἄνωθεν αὐτοῦ ἔντομον. — Στεατίτης. Γρὺψ πρ. δ. — Στεατίτης. Ταῦρος πρ. δ. — Στεατίτης. Τρία τετράποδα τρέχοντα. — Στεατίτης. Τετράπουν κερασφόρον πρ. δ.— Στεατίτης. Ἐφ' ἑνὸς δύο λέοντες. Ἐφ' ἑτέρου Γρύψ. — Στεατίτης. Ἀντιλόπη πρ. δ. — Στεατίτης. Προτομὴ τετράποδος ζώου. — Στεατίτης. Δύο τετράποδα κατ' ἀντίστροφον θέσιν.— Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Τετράπουν τρέχον πρ. δ. ἄνωθεν αὐτοῦ κλάδοι. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Λέων κατακείμενος πρ. ἀρ. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Κύων (;) τρέχων πρ. ἀρ. καὶ πρὸ αὐτοῦ πτηνὸν πετόμενον. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Πτηνὸν (περιστερά ;) πετόμενον πρ. ἀρ. — Κρύσταλλος. Τετράπουν κερασφόρον (ἔλαφος ;) πρ. δ. — Σάρδιος. Ἔλαφος πρ. ἀρ.— Λίθος ὑποπράσινος. Ἀγγεῖον ἐν μέσῳ δύο ὄφεων (;) καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ Δελφίν. — Ἀμέθυστος. Λέων πρ. δ. τετρωμένος ὑπὸ βέλους,— Ἀχατόνυξ. Αἴγαγρος πρ. δ.—Σαρδόνυξ. Ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἱστάμενοι ἀπέναντι ἀλλήλων.—Σαρδόνυξ. Δύο σκορπίοι (;).— Σαρδόνυξ. Πλοῖον (;).— Σάρδιος. Κόσμημα (ὡσεὶ δύο ἀγγεῖα ἀντιστρόφως διατεθειμένα καὶ κλάδοι ἑκατέρωθεν). — Σάρδιος. Κοσμήματα. — Σάρδιος. Κόσμημα (ὡσεὶ ἔντομον). — Ἀμέθυστος. Κόσμημα καὶ κλάδοι.—Ἴασπις ἐρυθρά. Κάλυξ.— Πρασόχρους. Ἰχθὺς καὶ διάφορα κοσμήματα. — Στεατίτης. Μορφὴ ἀνθρωπίνη καὶ κοσμήματα.— Πάντες ἐκ Κρήτης. Λίθ. 4277 - 4309.

Δακτυλιόλιθος σκαραβαιοειδής. Σάρδιος. Γρύψ πρ. ἀρ. Ἐλευσῖνος. Λίθ. 4338.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στῆλαι καὶ κιονίσκοι νεκρικοὶ ἐνεπίγραφοι

τὸ πλεῖστον κολοβοὶ καὶ μικρὰ τεμάχια ἐπιγραφῶν διαφόρων. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Λίθ. 4406-12, 4414-32, 4472-85.

Πήλινα.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἔδ. μέλ. Νεανίας ἐστεμμένος, λουόμενος. Ἐπιγραφή: ΠΑΝΟΑΙΟϟΕΠΟΙΕϟΕΝ. Ἐπὶ τοῦ λουτῆρος: ϘΟϟΡ Π. Ὑψ. 0.125. Π. Ἀγγ. 3557.

Ἀγγεῖον σφαιροειδὲς μελαμβαφὲς φέρον ἔκτυπα κοσμήματα καὶ ἐπιγραφὴν ΑΙΩΝΟΣ. Ὑψ. 0.14. Πειραιῶς. Π. Ἀγγ. 3558.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἔδ. κιῤῥόν. Τοξότης πρ. δ. φέρων στολὴν βαρβαρικήν. Ὑψ. 0.22. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3559.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἔδ. ἐρ. Ζεὺς καθήμενος. Ἑρμῆς, Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρακλῆς. Ὑψ. 0.27. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3561.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἔδ. μέλ. Νεανίας ἀνακεκλιμένος. Ὑπεράνω κάλαθος. Κάτω ἐπιγραφή: *καλός*. Ὑψ. 0.08. Π. Ἀγγ. 3562.

Λήκυθος λευκή. Στήλη νεκρικὴ τεταινιωμένη. Δεξ. Νεανίας τεθωρακισμένος, ἀριστ. κόρη κρατοῦσα κανοῦν καὶ κάτοπτρον. Ὑψ. 0.35. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 3563.

Δίωτον ἀγγεῖον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ, γραφ. μέλ. ἢ καστανόχροοι. Διαιρεῖται εἰς χώρας ὧν ἡ δευτέρα περιέχει ἓξ πτηνά, αἱ δὲ λοιπαὶ γραμμὰς ζητοειδεῖς. Ὑψ. 0.20. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3564 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 28).

Ἕτερον περίπου ὅμοιον. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3565 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 29).

Ἕτερον ὅμοιον, ἄνευ γραφῆς πτηνῶν. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3566 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 54).

Φιάλη ὁμοίας τέχνης. Γραμμαὶ ζητοειδεῖς. Ὑψ. 0.07. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3567 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 22).

Ἀγγεῖον ἄνευ γραφῶν, σχῆμα ἔχον κουλούρας μετὰ λαβῆς ἄνωθεν. Ὑψ. 0.12. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3568.

Βομβύλιον κορινθιακῆς τέχνης. Ἀλεκτρυὼν δισώματος. Ὑψ. 0.22. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3569.

Ἀρύβαλλος σφαιρικὸς κορινθιακῆς τέχνης. Δύο πτηνὰ καὶ δύο λέοντες. Ὕψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3570.

Φιάλη πηλοῦ ἐρυθροῦ γρ. μέλ. Κύκλοι συγκεντρικοὶ καὶ ἐν μέσῳ πρόσωπον Μεδούσης. Διαμ. 0.22. Ἀττικῆς. Π.Ἀγγ.3571.

Ἀμφορεὺς ἔχων σφαιρικὴν κοιλίαν καὶ κωνοειδῆ βάσιν. Μορφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ.—Α. Ἅρμα πρ. δ. καὶ ὁπλίτης καὶ γυνὴ κρατοῦσα δᾷδας. Πρ. δ. ἀνὴρ σκηπτροφόρος· πρ. ἀρ. ἕτερος ὅμοιος. Β. Γυνὴ καὶ νεανίας κρατοῦντες δᾷδας καὶ ἐν τῷ μέσῳ βωμός. Πρ. ἀρ. δύο μορφαὶ γυναικεῖαι ὧν ἡ πρώτη δᾳδοφορεῖ. Γ. Τρεῖς γυναῖκες καὶ νεανίας κρατῶν ῥάβδον. Ὕψ. 0.45. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3572.

Σκεῦος ἰδιόσχημον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀδρομεροῦς καὶ ἀκαθάρτου (ἴδε τὴν εἰκόνα ἐν Mittheil. XI σ. 19 Beilage 2, C. 1). Ὕψ. 0,14. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 3573.

Ἀμφορεὺς μέγας ἀρχαϊκὸς πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ γραφ. μέλ. καὶ ἐρ. μετὰ γραμμῶν ἐγκεχαραγμένων. Δύο ἅρματα πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτῶν λέων ὀκλάζων. Τὰ κενὰ πληροῦνται ὑπὸ κοσμημάτων ἑλικοειδῶν καὶ μαιανδρικῶν καὶ ἀνθεμίων. Ὕψ. 1.12. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3574 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483).

Κύλιξ. Μορφ. μέλ. Ἕδ. ἐρ. Ἑκατέρωθεν τρία ζεύγη ὁπλιτῶν μαχομένων Ὕψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 3966.

Ἀγγεῖον ἔχον σχῆμα προτομῆς ἵππου, πηλ. ἐρυθροῦ. Ἑκατέρωθεν γραφὴ λέοντος ὀκλάζοντος. Ὕψ. 0.11. Θηβῶν. 3966.

Κρατήρ. Μορφ. ἐρ. καὶ λευκ. Ἕδ. μέλ. Α. Νεανίας ἐστεμμένος κάθηται πρ. ἀρ. κρατῶν ῥόπαλον καὶ κέρας ἀμαλθείας, πρὸ αὐτοῦ Νίκη. Πρ. ἀρ. νεανίας καθήμενος, πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα στέφανον. Β. Τρεῖς ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ὕψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4271.

Λήκυθος Μορφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ. Γυνὴ φέρουσα χιτῶνα στικτὸν καὶ πέπλον, κρατοῦσα κλάδον. Ὕψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4272.

Σκύφος. Μορφ. μέλ. Ἕδ. ἐρ. ἀνοικτόν. Παράστασις κωμική. Ἅρμα συρόμενον ὑπὸ ὄνων ἰθυφαλλικῶν. Ἐπιβαίνουσι Σάτυρος καὶ Μαινὰς κρούουσα κύμβαλον. Προηγοῦνται Μαινὰς ὀρχουμένη

καὶ Σάτυρος φέρων ἐπ' ὤμων ἕτερον Σάτυρον. Ἕπεται Σάτυρος ἐπιχειρῶν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἅρματος. Ὑψ. 0.17. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. 'Αγγ. 4273 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483. Mittheil XIII σ. 422).

Σκεῦος κυλινδρικὸν ἀπολῆγον εἰς ὀξὺ (*στρόβιλος*;) ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.055. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. 'Αγγ. 4290.

Ἕτερον ὅμοιον φέρον γραφὴν ἐξ πτηνῶν νησσοειδῶν καὶ κλάδον κισσοῦ. Ὑψ. 0.10. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. 'Αγγ. 4291.

Κρατήρ. Μορφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ.—Α. 'Απόλλων κιθαρῳδὸς κρατῶν φιάλην καὶ Ἄρτεμις οἰνοχοοῦσα, ἐν τῷ μέσῳ ὀμφαλὸς καὶ στήλη ἐφ' ἧς τρίπους ὠτίτης. Πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα φιάλην. Β. Πάρις καθήμενος πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτοῦ 'Αθηνᾶ, 'Αφροδίτη καὶ Ἥρα ἱστάμεναι. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. 'Αγγ. 4293.

Κρατὴρ μετὰ πώματος. Μορφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ.—Α. 'Αθηνᾶ ἐπιβαίνουσα ἅρματος τεθρίππου πρ. ἀρ. Ἄνω γλαὺξ πετομένη πρ. δ. Β. Γυνὴ ἐπιβαίνουσα ἅρματος συρομένου ὑπὸ δύο ἵππων πτερωτῶν· προηγεῖται Ἑρμῆς. Ἄνωθεν ἡμισέληνος καὶ ἀστήρ· ὑπὸ τοὺς ἵππους δελφίν. Ὑψ. 0.33. Βοιωτίας Π. 'Αγγ. 4294.

Σκύφος. Μορφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ.—Α. Ἑρμῆς (ἀργειφόντης) ὁρμῶν νὰ πλήξῃ διὰ ξίφους μορφὴν διπρόσωπον (πωγωνοφόρον καὶ ἀγένειον). Πρ. ἀρ. Σειληνὸς ὀρχούμενος καὶ αὐλητρίς. Β. Ἑρμῆς κρατῶν βρέφος (Διόνυσον) καὶ τρεῖς νύμφαι. Ὑψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. 'Αγγ. 4295.

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μελ. Ἑδ. ἐρ. Σώζεται κεφαλὴ γυναικεία καὶ γράμματα ///ΑΡΙΤΑ///. Ὑψ. 0.10. 'Αθηνῶν. Π. 'Αγγ. 4300 ('Εφ. 'Αρχ. 1888 σ. 185).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. ἐρ. Ἑδ. ἐρ. Δύο κεφαλαὶ ἀνδρικαί. Ὑψ. 0.105. 'Αθηνῶν. Π. 'Αγγ. 4301 ('Εφ. 'Αρχ. 1888 σ. 185).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἑδ. ἐρ. Σώζεται κάτω μέρος μορφῆς ἀνδρὸς φέροντος στικτὸν χιτῶνα. Ὑψ. 0.115. 'Αθηνῶν. Π. 'Αγγ. 4302 ('Εφ. 'Αρχ. 1888 σ. 186).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἑδ. ἐρ. Σώζεται τὸ κάτω μέρος δύο μορφῶν. Ὑψ. 0.10. 'Αθηνῶν. Π. 'Αγγ. 4303 ('Εφ. 'Αρχ. 1888 σ. 186).

Κεράμου τεμάχιον. Ἔκτυπα γράμματα ///ΡΑΤΑ/// |///Ι-CΙΜΕ///| ///ΟΕΙΑ///. Μήκ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4304.

Ἀγαλμάτιον γυναικός, ἐπὶ βάσεως διβάθμου, ἱσταμένης καὶ φερούσης χιτῶνα καὶ πέπλον, ὃν διανοίγει ἀμφοτέραις ταῖς χερσί. Λείψανα χρωμάτων λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ. Ὑψ. 0.53. Θηβῶν. Π. Μ. 1973.

Εἰδώλιον ἀρχαϊκὸν γυναικείας μορφῆς πτηνοκεφάλου ἔχον τοὺς πόδας περιαιρετούς. Ὑψ. 0.23. Θηβῶν. Π. Μ. 1974.

Πλίνθου τεμάχιον ἐφ' οὗ δύο καρποί. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Μ. 1977.

Τράγος κολοβός. Μήκ. 0.18. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Μ. 1978.

Ἀφροδίτη (*ἐπιτραγία*) ἡμίγυμνος καθημένη ἐπὶ τράγου. Μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ τράγου δύο ἐρίφια. Λείψανα χρώματος λευκοῦ ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ. Ὑψ. 0.48. Βοιωτίας. Μ. Π. 1982.

Σφραγὶς χριστιανικὴ φέρουσα ἔκτυπον σταυρὸν καὶ τέσσαρας περιστεράς. Διαμ. 0.063. Πειραιῶς. Π. Σκ. 290.

Χαλκᾶ.

Κάλπη κυλινδρικοῦ σχήματος μετὰ διπλῆς τοξοειδοῦς λαβῆς καὶ ὤτων ἐχόντων σχῆμα προσώπου Πανός. Ὑψ. 0.25. Γαλαξειδίου. Χ. 1158.

Ζώνης ἴσως μέρη δέκα καὶ πέντε συναρμόζοντα. Πειραιῶς. Χ. 1165.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὴ περιστερᾶς. Διαμ. 0.02. Χ. 1166.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ. Διαμ. 0.02. Χ. 1167.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ ἐντὸς κύκλου. Διαμ. 0.02. Χ. 1168.

Δακτύλιος. Γλυφὴ δύο κυναρίων μελιταίων. Διαμ. 0.022. Χ. 1169.

Δακτύλιος. Γλυφὴ κυνὸς πρ. ἀρ. Διαμ. 0.017. Χ. 1170.

Δακτύλιος. Γλυφὴ Πηγάσου πρ. ἀρ. Διαμ. 0.015. Χ. 1171.

Δακτύλιος. Ἐν τῇ σφενδόνῃ ἐντεθειμένος λίθος ὑάλινος ἐφ' οὗ ἔντυπος βωμός. Διαμ. 0.013. Χ. 1171 α.

Δακτυλίου σφενδόνη φέρουσα γλυφὴν μορφῆς γυναικείας κρατούσης κέρας ἀμαλθείας. Μήκ. 0.013. Χ. 1172.

Δακτυλίου σφενδόνη. Γλυφὴ Νίκης κρατούσης στέφανον. Μήκ. 0.013. Χ. 1173.

Λαβὶς ἔχουσα ὀπίσω κοιλότητα πρὸς ὑποδοχὴν καυτηρίου (*σταφυλοκαύστης*). Μήκ. 0.15. Μήλου. Χ. 1177 (Gazette hebdom. de médecine et de chirurgie 1855 T. II σ. 693, 1).

Λαβὶς ὀδοντωτὴ (*Μυΐδιον*;). Μήκ. 0.15. Μήλου. Χ. 1178. (Ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,2.)

Βελόνη (*τυφλάγκιστρον*;). Μήκ. 0.14. Μήλου Χ. 1179 (ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,4).

Βελόνη χρησιμεύουσα εἰς ἐγχείρησιν καταρράκτου (*παρακεντητήριον*). Μήκ. 0.15. Μήλου. Χ. 1180 (ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,3).

Ἐργαλεῖον εἰς δύο τεθραυσμένον ἔχον κοιλότητα ὁμοίαν τῇ τῶν στλεγγίδων (*κυαθίσκος*). Μήκ. 0.13. Μήλου. Χ. 1181 (ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,5).

Τέσσαρα ἐργαλεῖα (*σπάθαι*). Μήκ. 0.08-9. Μήλου. Χ. 1182-5 (ἐξεδόθησαν ἔ. ἀ. σ. 693,6).

Κύλιξ. Ὕψ. 0.07. Θηβῶν. Χ. 1188.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως. Φέρει ἐπιγραφὴν ΗΙΑΡΟΣ. Ὕψ. 0.07. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1193.

Βόες δύο. Ὕψ. 0.03-4. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1194-5

Λαβὴ σκεύους ἀπολήγουσα εἰς κεφαλὴν ὄφεως. Μήκ. 0.165. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1196.

Στῦλος γραφικός. Τὸ αἰχμηρὸν ἄκρον κολοβόν. Τὸ πεπλατυσμένον μέρος φέρει ἀφ' ἑνὸς ἔκτυπον ἀνθέμιον ἀφ' ἑτέρου ἐπιγραφὴν ΑΝΘΕΜΑΤΟΙ|ΠΑΙΔΙΤΩΚΑΒΙΡΟ. Μήκ. 0.15. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1197.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως φερούσης ἐπιγραφὴν DAITONDAΣ ANEΘEKE|TOIKAB|IROI Μήκους 0.06. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1198.

Ἀκωκὴ βέλους τριγωνική. Ἑκάστη πλευρὰ φέρει τύπον γράμματος. Μήκους 0.027. Πειραιῶς. Χ. 1201.

Σταθμὸς τετράγωνος. Γράμματα ἔκτυπα ΣΙ, ἐγκεχαραγμένα ΔΑΜΟΥ. Ἕλκει Γρ. 379. Κορίνθου. Χ. 1160.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἔκτυπος δέσμη κεραυνῶν καὶ ΔΙΟΣ. Ἕλκει Γρ. 63. Ὀλυμπίας. Χ. 1161.

Σταθμὸς στρογγύλος. Ἔκτυπον Κ. Ἕλκει Γρ. 22. Χ. 1162.

Σταθμὸς τετράγωνος. ⊢⊢⊢⊢. Ἕλκει Γρ. 17. Χ. 1163.

Σταθμὸς στρογγύλος. Ἔκτυπος προτομὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ΙC ΧC. Ἕλκει Γρ. 57. Χ. 1164.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἔκτυπον σκέλος ζῴου καὶ ΓΑ. Ἕλκει Γρ. 43. Χ. 1187.

Σταθμός (;) τετράγωνος. Σχῆμά τι δυσδιάγνωστον. Ἕλκει Γρ. 21. Πειραιῶς. Χ. 1200.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἔκτυπον τέταρτον χελώνης. Ἕλκει Γρ. 36. Ἀθηνῶν. Χ. 1202.

Μολύβδινα.

Πεσσοὶ σφενδονῶν ἐννέα ἡνωμένοι ὡσεὶ κλάδος. Φέρουσι ἔκτυπον ἐπιγραφὴν ΔΙΟΝΥ. Μήκ. 0.14. Πειραιῶς. Μ. 2624.

Ἕτερος ὅμοιος κλάδος. Μήκ. 0.15. Πειραιῶς. Μ. 2625.

Βόες κολοβοὶ δύο. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καβείριον). Μ. 2859-60.

Τράγος λίαν βεβλαμμένος. Μήκ. 0.06. Βοιωτίας (Καβείριον). Μ. 2861.

Σύμβολα μολύβδινα εἴκοσι καὶ ἑπτά. — Κεφαλὴ Ἄμμωνος νος πρ. δ.)(Κυνοκέφαλος ὀκλάζων. 3 $^1/_2$. Μ. 2578. — Προτομὴ Ἴσιδος (;) καὶ ἐπιγρ. δυσανάγνωστος.)(Γυνὴ ἐφ' ἅρματος συρομένου ὑπὸ λεόντων καὶ πρὸ αὐτοῦ Νίκη. 3. — Τρεῖς χορεύτριαι)(Σειρήν. 4 $^1/_2$. — Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρ. δ. 1 $^1/_4$. — Γλαὺξ καὶ ΑΝ)(Βάτραχος. 2. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ. ἐν μέσῳ δύο μηνίσκων. 2 $^1/_2$. — Κεφαλὴ νεανικὴ πρ. δ. 1 $^1/_4$. — Ὁπλίτης πρ. ἀρ. καὶ ΠΡΥ. 2 — Κεφαλὴ ἀνδρὸς ἐστεμμένου πρ. δ.)(Ἀλεκτρυὼν φέρων ἀσπίδα καὶ δόρυ. — Κάλαθος ἐντὸς στεφάνου καὶ Π[illegible]ΕΝ 2 $^1/_2$. — Προτομὴ Ἀρτέμιδος (;) καὶ πρὸ αὐτῆς δᾷς)(Σειληνὸς κρατῶν ρυτόν. 4. — Προτομὴ ἀνδρὸς γε-

νειῶντος πρ. δ. 5. Σμύρνης. — Προτομὴ ἀνδρὸς γενειῶντος πρ. δ.)(Κεφαλὴ νεανίου. 5. Σμύρνης. — Κεφαλὴ ἀνδρὸς σφηνοπώγωνος. 4. Σμύρνης. — Ἀφροδίτη)(Ἀνὴρ ἐπὶ βοός(;) ὑφ' ὃν κύων τρέχων. 3 $^1/_2$. Σμύρνης.—Μορφαὶ γυναικεῖαι δύο ἀντιμέτωποι. 3. Σμύρνης. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ.)(Κύων ἱστάμενος πρ. δ. 2 $^1/_2$. Σμύρνης. — Σφίγξ ὀκλάζουσα πρ. δ. 2 $^1/_2$. Σμύρνης. — Κεφαλὴ βοὸς πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ. καὶ μηνίσκος. 2. Σμύρνης.—Ὄφις ἕρπων. 1 $^1/_2$. Σμύρνης. — Κεφαλὴ ἵππου πρ. δ. μετὰ χαλινοῦ πρ. δ.)(Στέφανος. 1. Σμύρνης. — Ὁπλίτης πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Ἀλεκτρυὼν πρ. δ. καὶ θύρσος. 2. Ἀθηνῶν. — Κεφαλὴ κριοῦ πρ. δ. 2 $^1/_2$. Ἀθηνῶν. — Ἀλεκτρυὼν πρ. δ. καὶ ὄφις ἀνορθούμενος. 2. Ἀθηνῶν. — Χοῖρος καὶ ρόπαλον)(Ἀλεκτρυὼν καὶ μηνίσκος. 2. Ἀθηνῶν. Μολ. 2578-2604.

Σταθμὰ μολύβδινα τετράγωνα εἴκοσι. — Ἔκτυπον ἀγγεῖον μόνωτον μετὰ πώματος. Ἕλκει Γρ. 15. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ᾗ ἔκτυπος κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρ. δ. καὶ ἐπιγραφὴ ΜΕΤΡΟΝΟΜΩΝ. Κατὰ τὰς γωνίας $\genfrac{}{}{0pt}{}{\text{Ε Δ}}{\text{Ο Μ}}$. Ἕλκει Γρ. 57. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος ἀμφορεὺς καὶ ΤΡΙΤ. Ἕλκει Γρ. 331. Πειραιῶς, — Ἔκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως ἐφ' οὗ σημεῖον πεντάγωνον. Εἰς τὰς γωνίας ΔΗΜΟ. Ἕλκει Γρ. 171. Πειραιῶς.— Ἔκτυπον ἡμίτομον χελώνης καὶ ΗΜΙΤΕΤ. Ἕλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Ἔκτυπον ἡμίτομον χελώνης ἐφ' ἧς σφραγὶς ἐν ᾗ ἔκτυπος κεφαλὴ χοίρου καὶ ΔΗ. Ἐπιγρ. ΗΜΙΤΕΤ. Ἕλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ᾗ ἔκτυπος κάλαθος ἐντὸς στεφάνου. Ἐπιγρ. ΔΕΜΟ. Ἕλκει Γρ. 61. Πειραιῶς. — Ἔκτυπα ΔΔ. Ἕλκει Γρ. 97. Πειραιῶς. — Ἐγκεχαραγμένον Γ. Ἕλκει Γρ. 50. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος ρόδαξ. Ἕλκει Γρ. 77. Πειραιῶς. — Σφραγὶς ἐν ᾗ ἔκτυπος χοῖρος καὶ ρόπαλον. Ἐπιγρ. $\genfrac{}{}{0pt}{}{\text{ΞΔ}}{\text{ΟΜ}}$. Ἕλκει Γρ. 63. Πειραιῶς. Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ᾗ ἔκτυπον μονογράφημα $\overline{\text{Μ}}$. Ἕλκει Γρ. 28. — Ἔκτυπα ⊢⊢⊢⊢. Ἕλκει Γρ. 16. Πειραιῶς.—Ἔκτυπον σταυροειδὲς σημεῖον. Ἕλκει Γρ. 4. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος δελφὶν διαγωνίως καὶ ΔΗΜΟ. Ἕλκει Γρ. 458. Πειραιῶς. — Ἔκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως καὶ ΗΜΙΤΡΙ, εἰς τὰς γωνίας ΔΕΜΟ. Ἕλκει

ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐ Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἕκαστον τεῦχος . . . . Δρ. 1

Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α'.-ΙΒ'. . . . . » 12

— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ'.-ΙΘ'. Ἕκαστον τεῦχος. . . . » 3

Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3. (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις 1853. 4ον μετὰ 8 πινάκων . . . . » 1

Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις 1860. 4ον . . . . » 1

Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 1

— 1882-1888. Ἐν Ἀθήναις 1883-1886. 1888-1889. Τεύχη 7 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 3